

## סיפור יציאת מצרים קובץ בעברית להורדה

### The Story of the Exodus from Egypt

<https://docs.google.com/file/d/0B6v-5t7xM820RTYyNIhkdkdFQUk/edit>

### BAEWEB

<https://docs.google.com/file/d/0B6v-5t7xM820WnNQVFExVDJQVIE/edit>

### éxodo

<https://docs.google.com/file/d/0B6v-5t7xM820LXNOV2hLVHc5U28/edit>

Pentateuco, Genesi, 37 fino alla fine, poi Esodo da 1 a16, verso 10 compreso.  
Ultimo verso: Ora mentre così parlava Aron alla congrega dei figli di Israele, questi, rivolgendosi verso il deserto, videro apparire la maestà divina attraverso una nube.

Bonjour chers Amis

L'histoire de la sortie d'Egypte se trouve :

Pentateuque.

Premier livre :GENESE - a partir du verset 37-1 " Jacob demeura dans le pays de Canaan ou avait sejourne son pere". (fin de Genese)

Deuxieme livre :EXODE - Jusqu'au verset 16.10 " Et tandis qu'Aaron parlait a toute l'assemblee des enfants d Israel ils se tournerent du cote du desert, et voici la gloire de l'Eternel parut dans la nuee".

## ספר בראשית, ל"ז (בני יעקב עד כניסה למצרים) – ספר שמות, א' (מכניסה למצרים עד קריעת ים סוף)

בראשית לז, א וישב יעקב, בארץ מגורי אביו--בארץ, כנען. לז, ב אלה תלדות יעקב, יוסף בן-שבע-עשרה שנה היה רעה את-אחיו בצאן, והוא נער את-בני בלהה ואת-בני זלפה, נשי אביו; ויבא יוסף את-דבתם רעה, אל-אביהם. לז, ג וישראל, אהב את-יוסף מכל-בניו--כי-בן-זקנים הוא, לו; ועשה לו, כתנת פסים. לז, ד ויראו אחיו, כי-אתו אהב אביהם מכל-אחיו--וישנאו, אתו; ולא יכלו, דברו לשלם. לז, ה ויחלם יוסף חלום, ויגד לאחיו; ויוספו עוד, שנא אתו. לז, ו ויאמר, אליהם: שמעו-נא, החלום הזה אשר חלמתי. לז, ז והנה אנחנו מאלמים אלמים, בתוך השדה, והנה קמה אלמתי, וגם-נצבה; והנה תסבינה אלמתיכם, ותשתחווין לאלמתי. לז, ח ויאמרו לו, אחיו, המלה תמלה עלינו, אם-משול תמשל בנו; ויוספו עוד שנא אתו, על-חלמתי ועל-דבריו. לז, ט ויחלם עוד חלום אחר, ויספר אתו לאחיו; ויאמר, הנה חלמתי חלום עוד, והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים, משתחווים לי. לז, י ויספר אל-אביו, ואל-אחיו, ויגער בו אביו, ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמתי: הבוא נבוא, אני ואמך ואחיק, להשתחוות לך, ארצה. לז, יא ויקנאו-בו, אחיו; ואביו, שמר את-הדבר. לז, יב וילכו, אחיו, לרעות את-צאן אביהם, בשכם. לז, יג ויאמר ישראל אל-יוסף, הלוא אחיך רעים בשכם--לכה, ואשלחך אליהם; ויאמר לו, הנני. לז, יד ויאמר לו, לך-נא ראה את-שלוש אחיך ואת-שלוש הצאן, והשבני, דבר; וישלחם מעמק חברון, ויבא שכם. לז, טו וימצאהו איש, והנה תעה בשדה; וישאלהו האיש לאמר, מה-תבקש. לז, טז ויאמר, את-אחי אנכי מבקש; הגידה-נא לי, איפה הם רעים. לז, יז ויאמר האיש, נסעו מזה--כי שמעתי אמרים, נלכה דתניה; וילך יוסף אחר אחיו, וימצאם בדתן. לז, יח ויראו אתו, מרחק; ובטרם יקרב אליהם, ויתנכלו אתו להמיתו. לז, יט ויאמרו, איש אל-אחיו: הנה, בעל החלמות הלזה--בא. לז, כ ועתה לכו ונהרגהו, ונשליכהו באחד הברות, ואמרנו, חיה רעה אכלתהו; ונראה, מה-יהיו חלמתינו. לז, כא וישמע ראובן, ויצלהו מידם; ויאמר, לא נכנו

נָפֶשׁ. **לז, כב** וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם רֹאוּבֵן, אֶל-תִּשְׁפָכוּ-דָם--הַשְׁלִיכוּ אֹתוֹ אֶל-הַבּוֹר הַזֶּה אֲשֶׁר בַּמִּדְבָּר, וַיֵּד אֶל-תִּשְׁלַחוּ-בּוֹ: לְמַעַן, הֲצִיל אֹתוֹ מִיָּדָם, לְהַשִּׁיבּוֹ, אֶל-אֲבִיו. **לז, כג** וַיְהִי, כֹּאשֶׁר-בָּא יוֹסֵף אֶל-אֲחִיו; וַיִּפְשְׁטוּ אֶת-יוֹסֵף אֶת-כְּתֻנָּתוֹ, אֶת-כְּתֻנַּת הַפָּסִים אֲשֶׁר עָלָיו. **לז, כד** וַיִּקְחֵהוּ--וַיִּשְׁלַכוּ אֹתוֹ, הַבְּרָה; וְהַבּוֹר רָק, אֵין בּוֹ מַיִם. **לז, כה** וַיֵּשְׁבוּ, לְאָכַל-לֶחֶם, וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וַיִּראוּ, וְהִנֵּה אֶרֶחַת יִשְׁמַעְאֵלִים בָּאָה מִגִּלְעָד; וּגְמֻלֵיהֶם נִשְׂאִים, נִכְאֹת וּצְרִי וְלֹט--הוֹלְכִים, לְהוֹרִיד מִצְרַיִם. **לז, כו** וַיֹּאמֶר יְהוּדָה, אֶל-אֲחִיו: מִה-בָּצַע, כִּי נִהְרַג אֶת-אֲחִינוּ, וְכִסִּינוּ, אֶת-דָּמוֹ. **לז, כז** כִּזְלָכוֹ וְנִמְכְּרוֹ לַיִּשְׁמַעְאֵלִים, וַיִּדְנוּ אֶל-תְּהִי-בּוֹ, כִּי-אֲחִינוּ בִּשְׂרֹנוּ, הוּא; וַיִּשְׁמְעוּ, אֲחִיו. **לז, כח** וַיַּעֲבְרוּ אַנְשֵׁים מִדִּינִים סֹחְרִים, וַיִּמְשְׁכוּ וַיַּעֲלוּ אֶת-יוֹסֵף מִן-הַבּוֹר, וַיִּמְכְּרוּ אֶת-יוֹסֵף לַיִּשְׁמַעְאֵלִים, בְּעֶשְׂרִים כֶּסֶף; וַיָּבִיאוּ אֶת-יוֹסֵף, מִצְרַיִם. **לז, כט** וַיָּשֶׁב רֹאוּבֵן אֶל-הַבּוֹר, וְהִנֵּה אֵין-יוֹסֵף בַּבּוֹר; וַיִּקְרַע, אֶת-בִּגְדָיו. **לז, ל** וַיֵּשֶׁב אֶל-אֲחִיו, וַיֹּאמֶר: הִילֵד אֵינֶנּוּ, וְאֲנִי אֵנָּה אֲנִי-בָא. **לז, לא** וַיִּקְחוּ, אֶת-כְּתֻנַּת יוֹסֵף; וַיִּשְׁחָטוּ שְׂעִיר עִזִּים, וַיִּטְבְּלוּ אֶת-הַכְּתֻנַּת בָּדָם. **לז, לב** וַיִּשְׁלַחוּ אֶת-כְּתֻנַּת הַפָּסִים, וַיָּבִיאוּ אֶל-אֲבִיהֶם, וַיֹּאמְרוּ, זֹאת מִצְאֵנוּ: הֵכֵר-נָא, הַכְּתֻנַּת בְּנֶךָ הוּא--אִם-לֹא. **לז, לג** וַיִּכְרָה וַיֹּאמֶר כְּתֻנַּת בְּנִי, חִיָּה רָעָה אֲכַלְתָּהּ; טָרֶף טָרֶף, יוֹסֵף. **לז, לד** וַיִּקְרַע יַעֲקֹב שְׂמֹלְתָיו, וַיִּשֶׁם שֶׁק בְּמַתְנָיו; וַיִּתְאַבֵּל עַל-בְּנוֹ, יָמִים רַבִּים. **לז, לה** וַיִּקְמוּ כָל-בָּנָיו וְכָל-בְּנֹתָיו לִנְחָמוֹ, וַיִּמָּאן לְהִתְנַחֵם, וַיֹּאמֶר, כִּי-אֶרֶד אֶל-בְּנִי אֲבִל שְׂאֵלָה; וַיִּבְרַךְ אֹתוֹ, אָבִיו. **לז, לו** וְהַמִּדְּנִים--מִכְרוּ אֹתוֹ, אֶל-מִצְרַיִם: לְפוֹטִיפֶר סָרִיס פְּרַעֲוִה, שֶׁר הַטְּבָחִים. {פ}

**לח, א** וַיְהִי בַעַת הַהוּא, וַיֵּרֶד יְהוּדָה מֵאֵת אֲחִיו; וַיֵּט עַד-אִישׁ עַדְלָמִי, וַשְּׁמוֹ חִירָה. **לח, ב** וַיִּרְא-שָׁם יְהוּדָה בֶּת-אִישׁ כְּנַעֲנִי, וַשְּׁמוֹ שׁוּעִי; וַיִּקְחָהּ, וַיָּבֵא אֵלָיו. **לח, ג** וַתֵּהָר, וַתֵּלֶד בֶּן; וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ, עֵר. **לח, ד** וַתֵּהָר עוֹד, וַתֵּלֶד בֶּן; וַתִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ, אוֹנָן. **לח, ה** וַתִּסְּף עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן, וַתִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ שִׁלָּה; וְהִיָּה בְּכָזִיב, בְּלִדְתָּהּ אֹתוֹ. **לח, ו** וַיִּקַּח יְהוּדָה אִשָּׁה, לְעֵר בְּכוֹרוֹ; וַשְּׁמָהּ, תָּמָר. **לח, ז** וַיְהִי, עֵר בְּכוֹר יְהוּדָה--רַע, בְּעֵינֵי יְהוָה; וַיִּמְתְּהוּ, יְהוָה. **לח, ח** וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְאוֹנָן, בֹּא אֶל-אִשְׁתִּי אֲחִיךָ וַיְבִים אֹתָהּ; וְהָקָם זָרַע, לְאֲחִיךָ. **לח, ט** וַיַּדַּע אוֹנָן, כִּי לֹא לוֹ יְהִיָּה הַזָּרַע; וְהִיָּה אִם-בָּא אֶל-אִשְׁתִּי אֲחִיו, וַשְּׁחַת אֶרְצָהּ, לְבִלְתִּי נָתֵן זָרַע, לְאֲחִיו. **לח, י** וַיֵּרַע בְּעֵינֵי יְהוָה, אֲשֶׁר עָשָׂה; וַיָּמָת, גַּם-אֹתוֹ. **לח, יא** וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְתָמָר כָּלְתוּ שְׁבִי אֶלְמָנָה בֵּית-אֲבִיךָ, עַד-יִגְדַּל שְׁלָה בְנִי--כִּי אָמַר, פֶּן-יָמוּת גַּם-הוּא כְּאֲחִיו; וַתֵּלֶךְ תָּמָר, וַתֵּשֶׁב בֵּית אֲבִיהָ. **לח, יב** וַיִּרְבוּ, הַיָּמִים, וַתָּמָת, בֶּת-שׁוּעִי אִשְׁתִּי-יְהוּדָה; וַיִּנָּחֶם יְהוּדָה, וַיַּעַל עַל-גִּזְזֵי צֹאנוֹ הוּא וְחִירָה רַעֲהוּ הַעַדְלָמִי--וַתִּמְנַתָּהּ. **לח, יג** וַיִּגַּד לְתָמָר, לֵאמֹר: הִנֵּה חֲמִיךָ עָלָה תִּמְנַתָּהּ, לִגְזֹ צֹאנוֹ. **לח, יד** וַתִּסָּר בְּגָדֶי אֶלְמָנוּתָהּ מֵעָלֶיהָ, וַתִּכְסֹּב בְּצַעֲרֶיהָ וַתִּתְעַלֵּף, וַתֵּשֶׁב בַּפֶּתַח עֵינִים, אֲשֶׁר עַל-דֶּרֶךְ תִּמְנַתָּהּ: כִּי רָאָתָהּ, כִּי-יִגְדַּל שְׁלָה, וְהוּא, לֹא-נִתְּנָה לוֹ לְאִשָּׁה. **לח, טו** וַיִּרְאָהּ יְהוּדָה, וַיִּחְשְׁבָהּ לְזוֹנָה: כִּי כִסְתָהּ, פָּנֶיהָ. **לח, טז** וַיֵּט אֵלָיו אֶל-הַדֶּרֶךְ, וַיֹּאמֶר הֲבֵה-נָא אֲבּוֹא אֵלָיךָ, כִּי לֹא יָדַע, כִּי כָלְתוֹ הוּא; וַתֹּאמֶר, מִה-תִּתֶּן-לִי, כִּי תָבֹא, אֵלַי. **לח, יז** וַיֹּאמֶר, אֲנִכִּי אֲשַׁלַּח גְּדִי-עִזִּים מִן-הַצֹּאן; וַתֹּאמֶר, אִם-תִּתֶּן עֲרֹבוֹן עַד שְׁלֹחַךְ. **לח, יח** וַיֹּאמֶר, מִה הָעֲרֹבוֹן אֲשֶׁר אֶתֶּן-לָךְ, וַתֹּאמֶר חֲתֻמָּךְ וּפְתִילָךְ, וּמִטָּף אֲשֶׁר בִּידְךָ; וַיִּתֶּן-לָהּ וַיָּבֵא אֵלָיו, וַתֵּהָר לוֹ. **לח, יט** וַתִּקֶּם וַתֵּלֶךְ, וַתִּסָּר צַעֲפָה מֵעָלֶיהָ; וַתִּלְבַּשׁ, בְּגָדֵי אֶלְמָנוּתָהּ. **לח, כ** וַיִּשְׁלַח יְהוּדָה אֶת-גְּדִי הָעִזִּים, בְּיַד רַעֲהוּ הַעַדְלָמִי, לְקַחַת הָעֲרֹבוֹן, מִיַּד הָאִשָּׁה; וְלֹא, מִצָּאָהּ. **לח, כא** וַיִּשְׁאַל אֶת-אֲנָשֵׁי מִקְמָהּ, לֵאמֹר, אֵיךְ הִקְדַּשְׁתָּהּ הוּא בְּעֵינֵים, עַל-הַדֶּרֶךְ; וַיֹּאמְרוּ, לֹא-הִיָּתָה בָּזָה קִדְשָׁהּ. **לח, כב** וַיֵּשֶׁב, אֶל-יְהוּדָה, וַיֹּאמֶר, לֹא מִצְאֵתִיךָ; וְגַם אֲנָשִׁי הַמָּקוֹם אָמַר, לֹא-הִיָּתָה בָּזָה קִדְשָׁהּ. **לח, כג** וַיֹּאמֶר יְהוּדָה תִּקַּח-לָהּ, פֶּן נִהְיָ לְבוֹז; הִנֵּה שְׁלַחְתִּי הַגְּדִי הַזֶּה, וְאַתָּה לֹא מִצְאָתָהּ. **לח, כד** וַיְהִי כַּמִּשְׁלָשׁ חֳדָשִׁים, וַיִּגַּד לַיהוּדָה לֵאמֹר זָנְתָה תָּמָר כָּלְתָךְ, וְגַם הִנֵּה הָרָה, לְזָנוּנִים; וַיֹּאמֶר יְהוּדָה, הוֹצִיאוּהָ וַתִּשְׂרָף. **לח, כה** הוּא מוֹצֵאתָ, וְהִיא שְׁלַחָה אֶל-חֲמִיךָ לֵאמֹר, לְאִישׁ אֲשֶׁר-אֵלָה לוֹ, אֲנִכִּי הָרָה; וַתֹּאמֶר, הֵכֵר-נָא--לְמִי הַחֲתֻמָּת וְהַפְתִּילִים וְהַמָּטָה, הָאֵלָה. **לח, כו** וַיִּכָּר יְהוּדָה, וַיֹּאמֶר צִדְקָה מִמֶּנִּי, כִּי-עַל-כֵּן לֹא-נִתְּתִיךָ, לְשִׁלָּה בְנִי; וְלֹא-יוֹסֵף עוֹד, לְדַעְתָּהּ. **לח, כז** וַיְהִי, בַּעַת לְדָתָהּ; וְהִנֵּה תְאוֹמִים, בְּבֶטְנָהּ. **לח, כח** וַיְהִי בְלִדְתָּהּ, וַיִּתֶּן-יָד; וַתִּקַּח הַמִּיֻלָּדֶת, וַתִּקְשֹׁר עַל-יָדָיו שְׁנֵי לֵאמֹר, זֶה, יָצָא רֹאשְׁנָה. **לח, כט** וַיְהִי כַּמִּשְׁבַּע יָדוֹ, וְהִנֵּה יָצָא אֲחִיו, וַתֹּאמֶר, מִה-פָּרַצְתָּ עָלַי פָּרָץ; וַיִּקְרָא שְׁמוֹ, פָּרָץ. **לח, ל** וְאַחֵר יָצָא אֲחִיו, אֲשֶׁר עַל-יָדוֹ הַשְּׁנִי; וַיִּקְרָא שְׁמוֹ, זָרַח. {ס} **לט, א** וַיּוֹסֶף, הוֹרֵד מִצְרַיִם; וַיִּקְבְּהוּ פּוֹטִיפֶר סָרִיס פְּרַעֲוִה שֶׁר הַטְּבָחִים, אִישׁ מִצְרִי, מִיַּד הַיִּשְׁמַעְאֵלִים, אֲשֶׁר הוֹרְדוּהוּ שָׁמָּה. **לט, ב** וַיְהִי יְהוָה אֶת-יוֹסֵף, וַיְהִי אִישׁ מַצְלִיחַ; וַיְהִי, בְּבֵית אֲדֹנָיו הַמִּצְרִי. **לט, ג** וַיִּרְא אֲדֹנָיו, כִּי יְהוָה אִתּוֹ; וְכָל אֲשֶׁר-הוּא עֹשֶׂה, יְהוָה מַצְלִיחַ בְּיָדוֹ. **לט, ד** וַיִּמְצָא יוֹסֵף חֵן בְּעֵינָיו, וַיִּשְׁרַת אֹתוֹ; וַיִּפְקְדוּהוּ, עַל-בֵּיתוֹ, וְכָל-יֹשְׁ-לוֹ, נָתַן בְּיָדוֹ. **לט, ה** וַיְהִי מֵאָז הִפְקִיד אֹתוֹ בְּבֵיתוֹ, וְעַל כָּל-אֲשֶׁר יֹשְׁ-לוֹ, וַיִּבְרַךְ יְהוָה אֶת-בֵּית הַמִּצְרִי, בְּגִלְלַל יוֹסֵף; וַיְהִי בִרְכַּת יְהוָה, בְּכָל-אֲשֶׁר יֹשְׁ-לוֹ--בְּבֵית, וּבְשָׂדֶה. **לט, ו** וַיַּעֲזֹב כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ, בְּיַד-יוֹסֵף, וְלֹא-יָדַע אֹתוֹ מֵאֻמָּה, כִּי אִם-הִלָּחֵם אֲשֶׁר-הוּא

אוכל; ויהי יוסף, יפה-תאר ויפה מראה. **לטז**, ויהי, אחר הדברים האלה, ותשא אשת-אדניו את-עיניה, אל-יוסף; ותאמר, שכבה עמי. **לטח**, ויאמר אל-אשת אדניו, הן אדני לא-ידע אתי מה-בבית; וכל אשר-יש-לו, נתן בידי. **לטט**, איננו גדול בבית הזה, ממני, ולא חשך ממני מאומה, כי אם-אותך באשר את-אשתו; ואיך אעשה הרעה הגדלה, הזאת, וחטאתי, לאלהים. **לטו**, ויהי, כדברה אל-יוסף יום יום; ולא-שמע אליה לשכב אצלה, להיות עמה. **לטז**, יא ויהי כהיום הזה, ויבא הביתה לעשות מלאכתו; ואין איש מאנשי הבית, שם--בבית. **לטז**, ויתפשהו בבגדו לאמר, שכבה עמי; ויעזב בגדו בידה, וינס ויצא החוצה. **לטז**, ויהי, כראותה, כי-עזב בגדו, בידה; וינס, החוצה. **לטז**, ויתקרא לאנשי ביתה, ותאמר להם לאמר, ראו הביא לנו איש עברי, לצחק בנו: בא אלי לשכב עמי, ואקרא בקול גדול. **לטט**, ויהי כשמעו, כי-הרימתי קולי ואקרא; ויעזב בגדו אצלי, וינס ויצא החוצה. **לטט**, ותנח בגדו, אצלה, עד-בוא אדניו, אל-ביתו. **לטז**, ויתדבר אליו, כדברים האלה לאמר: בא-אלי העבד העברי, אשר-הבאת לנו--לצחק בי. **לטז**, ויהי, כהרימי קולי ואקרא; ויעזב בגדו אצלי, וינס החוצה. **לטז**, ויהי כשמע אדניו את-דברי אשתו, אשר דברה אליו לאמר, כדברים האלה, עשה לי עבדך; ויחר, אפו. **לטז**, ויקח אדני יוסף אתו, ויתנהו אל-בית הסהר--מקום, אשר-אסורי (אסירי) המלך אסורים; ויהי-שם, בבית הסהר. **לטז**, ויהי יתנהו את-יוסף, ויט אליו חסד; ויתן חנו, בעיניו שר בית-הסהר. **לטז**, ויתן שר בית-הסהר, ביד-יוסף, את כל-האסירים, אשר בבית הסהר; ואת כל-אשר עשים שם, הוא היה עשה. **לטז**, כג אין שר בית-הסהר, ראה את-כל-מאומה בידו, באשר יהוה, אתו; ואשר-הוא עשה, יהוה מצליח. {פ}

**מא**, ויהי, אחר הדברים האלה, חטאו משקה מלך-מצרים, והאפה--לאדניהם, למלך מצרים. **מב**, ויקצף פרעה, על שני סריסיו--על שר המשקים, ועל שר האופים. **מג**, ויתן אתם במשמר, בית שר הטבחים--אל-בית הסהר: מקום, אשר יוסף אסור שם. **מד**, ויפקד שר הטבחים את-יוסף, אתם--וישרת אתם; ויהיו ימים, במשמר. **מה**, ויחלמו חלום שניהם איש חלמו, בלילה אחד--איש, כפתרון חלמו: המשקה והאפה, אשר למלך מצרים, אשר אסורים, בבית הסהר. **מו**, ויבא אליהם יוסף, בבקר; וירא אתם, והנם זעפים. **מז**, וישאל את-סריסי פרעה, אשר אתו במשמר בית אדניו--לאמר: מדוע פניכם רעים, היום. **מח**, ויאמרו אליו--חלום חלמנו, ופתר אין אתו; ויאמר אליהם יוסף, הלוא לאלהים פתרנים--ספרו-נא, לי. **מט**, ויספר שר-המשקים את-חלמו, ליוסף; ויאמר לו--בחלומי, והנה-גפן לפני. **מי**, ובגפן, שלשה שריגם; והוא כפרחת עלתה נצה, הבשילו אשכלתיה ענבים. **מז**, ויאמר לו יוסף, זה ואקח את-הענבים, ואשחט אתם אל-כוס פרעה, ואתן את-הכוס, על-כף פרעה. **מז**, ויאמר לו יוסף, זה פתרנו: שלשת, השרגים--שלשת ימים, הם. **מז**, בעוד שלשת ימים, ישא פרעה את-ראשו, והשיבה, על-כנך; ונתת כוס-פרעה, בידו, כמשפט הראשון, אשר היית משקהו. **מז**, כי אם-זכרתי אתך, כאשר ייטב לך, ועשית-נא עמדי, חסד; והזכרתי, אל-פרעה, והוצאתני, מן-הבית הזה. **מו**, כי-גנב גנבתי, מארץ העברים; וגם-פה לא-עשיתי מאומה, כי-שמו אתי בבור. **מז**, וירא שר-האפים, כי טוב פתרו; ויאמר, אל-יוסף, אף-אני בחלומי, והנה שלשה סלי חרי על-ראשי. **מז**, ובסל העליון, מכל מאכל פרעה--מעשה אפה; והעוף, אכל אתם מן-הסל--מעל ראשי. **מז**, ויען יוסף ויאמר, זה פתרנו: שלשת, הסלים--שלשת ימים, הם. **מי**, בעוד שלשת ימים, ישא פרעה את-ראשו מעליה, ותלה אותך, על-עץ; ואכל העוף את-בשרך, מעליה. **מז**, ויהי ביום השלישי, יום הלדת את-פרעה, ויעש משתה, לכל-עבדיו; וישא את-ראש שר המשקים, ואת-ראש שר האפים--בתוך עבדיו. **מז**, וישב את-שר המשקים, על-משקהו; ויתן הכוס, על-כף פרעה. **מז**, ואת שר האפים, תלה: כאשר פתר להם, יוסף. **מז**, כג ולא-זכר שר-המשקים את-יוסף, וישכחהו. {פ}

**מא**, ויהי, מקץ שנתים ימים; ופרעה חלם, והנה עמד על-היאר. **מא**, והנה מן-היאר, עלת שבע פרות, יפות מראה, ובריות בשר; ותקענה, באחו. **מא**, והנה שבע פרות אחרות, עלות אחריהן מן-היאר, רעות מראה, ודקות בשר; ותעמדנה אצל הפרות, על-שפת היאר. **מא**, ויתאכלנה הפרות, רעות המראה ודקות הבשר, את שבע הפרות, יפות המראה והבריות; וייקץ, פרעה. **מא**, ויששן, ויחלם שנית; והנה שבע שבלים, עלות בקנה אחד--בריות וטבות. **מא**, והנה שבע שבלים, דקות ורעות, וייקץ פרעה, והנה אחריהן. **מא**, ויתבלענה, השבלים הדקות, את שבע השבלים, הבריות והמלאות; וייקץ פרעה, והנה חלום. **מא**, ויהי בבקר, ותפעם רוחו, וישלח ויקרא את-כל-חרטמי מצרים, ואת-כל-חכמיה; ויספר פרעה להם את-חלמו, ואין-פותר אותם לפרעה. **מא**, וידבר שר המשקים, את-פרעה לאמר: את-חטאי, אני

מִזְכִּיר הַיּוֹם. **מא**,י פִּרְעָה, קִצֵּץ עַל-עֲבָדָיו; וַיִּתֵּן אֹתִי בַּמִּשְׁמֶר, בֵּית שֵׁר הַטְּבָחִים--אֹתִי, וְאֵת שֵׁר הָאֲפִים. **מא**,יא וַנַּחֲלֶמָה חֲלוֹם בְּלִילָה אֶחָד, אֲנִי וְהוּא: אִישׁ כִּפְתָּרוֹן חֲלֹמוֹ, חֲלָמְנוּ. **מא**,יב וְשָׁם אָתְנוּ נָעַר עֲבָרִי, עָבַד לְשֵׁר הַטְּבָחִים, וַנִּסְפֶּר-לוֹ, וַיִּפְתֶּר-לָנוּ אֶת-חֲלֹמֹתֵינוּ: אִישׁ כִּחְלֹמוֹ, פֶּתֶר. **מא**,יג וַיְהִי כֹאֲשֶׁר פֶּתֶר-לָנוּ, כֵּן הָיָה: אֹתִי הָשִׁיב עַל-כִּנִּי, וְאֹתוֹ תָּלָה. **מא**,יד וַיִּשְׁלַח פִּרְעֹה וַיִּקְרָא אֶת-יֹסֵף, וַיְרִיצֵהוּ מִן-הַבּוֹר; וַיַּגְלַח וַיַּחֲלֹף שְׁמֹלֶתִיו, וַיָּבֵא אֶל-פִּרְעֹה. **מא**,טו וַיֹּאמֶר פִּרְעֹה, אֶל-יֹסֵף, חֲלוֹם חֲלֹמֹתִי, וּפְתָר אֵין אֹתוֹ; וְאֲנִי, שָׁמַעְתִּי עָלֶיךָ לֵאמֹר, תִּשְׁמַע חֲלוֹם, לִפְתֹּר אֹתוֹ. **מא**,טז וַיַּעַן יֹסֵף אֶת-פִּרְעֹה לֵאמֹר, בִּלְעָדִי: אֱלֹהִים, יַעֲנֶה אֶת-שְׁלוֹם פִּרְעֹה. **מא**,יז וַיְדַבֵּר פִּרְעֹה, אֶל-יֹסֵף: בַּחֲלֹמִי, הִנְנִי עֹמֵד עַל-שִׂפְת הַיָּאֵר. **מא**,יח וְהִנֵּה מִן-הַיָּאֵר, עֹלֹת שְׁבַע פְּרוֹת, בְּרִיאוֹת בָּשָׂר, וַיִּפֹּת תָּאֵר; וַתִּרְעִינָה, בְּאֶחָו. **מא**,יט וְהִנֵּה שְׁבַע-פְּרוֹת אַחֲרוֹת, עֹלֹת אַחֲרֵיהֶן, דֹּלוֹת וַרְעוֹת תָּאֵר מָאֵד, וַרְקוֹת בָּשָׂר: לֹא-רָאִיתִי כֵהֵנָּה בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם, לָרַע. **מא**,כ וַתֹּאכְלֶנָּה, הַפְּרוֹת, הַרְקוֹת, וְהַרְעוֹת--אֶת שְׁבַע הַפְּרוֹת הָרֹאשׁוֹנוֹת, הַבְּרִיאוֹת. **מא**,כא וַתִּבְאֶנָּה אֶל-קִרְבָּנָהּ, וְלֹא נֹדַע כִּי-בָאוּ אֶל-קִרְבָּנָהּ, וַיִּמְרְאוּהָ רַע, כֹּאֲשֶׁר בַּתְּחִלָּה; וַאֲיָקֶץ. **מא**,כב וַאֲרָא, בַּחֲלֹמִי; וְהִנֵּה שְׁבַע שְׂבָלִים, עֹלֹת בְּקִנָּה אֶחָד--מִלֵּאֹת וְטֹבוֹת. **מא**,כג וְהִנֵּה שְׁבַע שְׂבָלִים, צִנְמוֹת דִּקּוֹת שְׂדֵפוֹת קָדִים--צִמְחוֹת, אַחֲרֵיהֶם. **מא**,כד וַתִּבְלַעַן הַשְּׂבָלִים הַדִּקּוֹת, אֶת שְׁבַע הַשְּׂבָלִים הַטְּבוֹת; וַאֲמַר, אֶל-הַחֲרֻטָּמִים, וַאֲיִן מִגִּיד, לִי. **מא**,כה וַיֹּאמֶר יֹסֵף אֶל-פִּרְעֹה, חֲלוֹם פִּרְעֹה אֶחָד הוּא: אֵת אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עָשָׂה, הִגִּיד לִפְרְעֹה. **מא**,כו שְׁבַע פְּרוֹת הַטְּבוֹת, שְׁבַע שָׁנִים הֵנָּה, וְשְׁבַע הַשְּׂבָלִים הַטְּבוֹת, שְׁבַע שָׁנִים הֵנָּה: חֲלוֹם, אֶחָד הוּא. **מא**,כז וְשְׁבַע הַפְּרוֹת הַרְקוֹת וְהַרְעוֹת הָעֹלֹת אַחֲרֵיהֶן, שְׁבַע שָׁנִים הֵנָּה, וְשְׁבַע הַשְּׂבָלִים הַרְקוֹת, שְׂדֵפוֹת הַקָּדִים--יְהִיו, שְׁבַע שָׁנִי רָעָב. **מא**,כח הוּא הַדִּבָּר, אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל-פִּרְעֹה: אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עָשָׂה, הָרָאָה אֶת-פִּרְעֹה. **מא**,כט הִנֵּה שְׁבַע שָׁנִים, בָּאוֹת--שְׁבַע גְּדוֹל, בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם. **מא**,ל וְקָמוּ שְׁבַע שָׁנִי רָעָב, אַחֲרֵיהֶן, וְנִשְׁכַּח כָּל-הַשְּׂבַע, בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם; וְכָלָה הָרָעָב, אֶת-הָאֶרֶץ. **מא**,לא וְלֹא-יִדָּע הַשְּׂבַע בְּאֶרֶץ, מִפְּנֵי הָרָעָב הַהוּא אַחֲרֵי-כֵן: כִּי-כָבֵד הוּא, מָאֵד. **מא**,לב וְעַל הַשָּׁנוֹת הַחֲלוֹם אֶל-פִּרְעֹה, פָּעַמִּים--כִּי-נִכּוֹן הַדִּבָּר מֵעַם הָאֱלֹהִים, וּמִמַּהֲרָ הָאֱלֹהִים לַעֲשׂוֹתוֹ. **מא**,לג וַעֲתָה יָרָא פִּרְעֹה, אִישׁ נָבוֹן וְחָכָם; וַיִּשְׁתַּהוּ, עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם. **מא**,לד וַעֲשֵׂה פִּרְעֹה, וַיִּפְקֹד פְּקָדִים עַל-הָאֶרֶץ; וַחֲמִשׁ אֶת-אֶרֶץ מִצְרַיִם, בְּשְׁבַע שָׁנִי הַשְּׂבַע. **מא**,לה וַיִּקְבְּצוּ, אֶת-כָּל-אֹכֵל הַשָּׁנִים הַטְּבוֹת, הַבָּאֹת, הָאֵלֶּה; וַיִּצְבְּרוּ-בָּר תַּחַת יַד-פִּרְעֹה, אֲכָל בְּעָרִים--וַיִּשְׁמְרוּ. **מא**,לו וְהָיָה הָאֹכֵל לִפְקֻדּוֹן, לָאֶרֶץ, לְשְׁבַע שָׁנִי הָרָעָב, אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם; וְלֹא-תִכְרַת הָאֶרֶץ, בָּרָעָב. **מא**,לז וַיִּיטֹב הַדִּבָּר, בְּעֵינֵי פִרְעֹה, וּבְעֵינֵי, כָל-עֲבָדָיו. **מא**,לח וַיֹּאמֶר פִּרְעֹה, אֶל-עֲבָדָיו: הִנֵּמְצָא כְּזֶה--אִישׁ, אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים בּוֹ. **מא**,לט וַיֹּאמֶר פִּרְעֹה אֶל-יֹסֵף, אַחֲרֵי הוֹדִיעַ אֱלֹהִים אוֹתָךְ אֶת-כָּל-זֹאת, אֵין-נָבוֹן וְחָכָם, כְּמוֹךָ. **מא**,מ אֲתָה תִּהְיֶה עַל-בֵּיתִי, וְעַל-פִּיךָ יִשָּׁק כָּל-עַמִּי; רַק הַכֶּסֶּף, אֲגַדֵּל מִמֶּךָ. **מא**,מא וַיֹּאמֶר פִּרְעֹה, אֶל-יֹסֵף: רָאֵה נָתַתִּי אֹתָךְ, עַל כָּל-אֶרֶץ מִצְרַיִם. **מא**,מב וַיִּסַּר פִּרְעֹה אֶת-טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ, וַיִּתֵּן אֹתָהּ עַל-יַד יֹסֵף; וַיַּלְבֵּשׁ אֹתוֹ בִּגְדֵי-שֵׁשׁ, וַיַּשֶּׂם רֶבֶד הַזָּהָב עַל-צִוְּאוֹ. **מא**,מג וַיַּרְכֵּב אֹתוֹ, בַּמֶּרְכָּבַת הַמִּשְׁנָה אֲשֶׁר-לוֹ, וַיִּקְרָאוּ לִפְנָיו, אֲבָרָה; וַנִּתֵּן אֹתוֹ, עַל כָּל-אֶרֶץ מִצְרַיִם. **מא**,מד וַיֹּאמֶר פִּרְעֹה אֶל-יֹסֵף, אֲנִי פִרְעֹה; וּבִלְעָדֶיךָ, לֹא-יָרִים אִישׁ אֶת-יָדוֹ וְאֶת-רִגְלוֹ--בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם. **מא**,מה וַיִּקְרָא פִּרְעֹה שֵׁם-יֹסֵף, צִפְנָת פַּעֲנַח, וַיִּתֵּן-לוֹ אֶת-אֶסְנַת בַּת-פּוֹטִי פֶּרַע כְּהֵן אֵן, לְאִשָּׁה; וַיֵּצֵא יֹסֵף, עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם. **מא**,מו וַיֹּסֵף, בֶּן-שְׁלֹשִׁים שָׁנָה, בְּעַמְדוֹ, לִפְנֵי פִרְעֹה מֶלֶךְ-מִצְרַיִם; וַיֵּצֵא יֹסֵף מִלִּפְנֵי פִרְעֹה, וַיַּעֲבֹר בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם. **מא**,מז וַתַּעַשׂ הָאֶרֶץ, בְּשְׁבַע שָׁנִי הַשְּׂבַע--לִקְמָצִים. **מא**,מח וַיִּקְבֹּץ אֶת-כָּל-אֹכֵל שְׁבַע שָׁנִים, אֲשֶׁר הָיוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם, וַיִּתֵּן-אֲכָל, בְּעָרִים: אֲכָל שְׂדֵה-הָעִיר אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיהָ, נָתַן בְּתוֹכָהּ. **מא**,מט וַיִּצְבֹּר יֹסֵף בָּר כַּחֲלוֹל הַיָּם, הָרַבָּה מָאֵד--עַד כִּי-חִדַּל לְסִפֹּר, כִּי-אֵין מִסְפָּר. **מא**,נ וַלִּיּוֹסֵף יָלַד שְׁנֵי בָנִים, בְּטָרָם תְּבוּא שְׁנַת הָרָעָב, אֲשֶׁר יָלְדָה-לוֹ אֶסְנַת, בַּת-פּוֹטִי פֶּרַע כְּהֵן אֵן. **מא**,נא וַיִּקְרָא יֹסֵף אֶת-שֵׁם הַבְּכוֹר, מְנַשֶּׁה: כִּי-נִשְׁנִי אֱלֹהִים אֶת-כָּל-עַמְּלִי, וְאֵת כָּל-בֵּית אָבִי. **מא**,נב וְאֵת שֵׁם הַשֵּׁנִי, קָרָא אֶפְרַיִם: כִּי-הִפְרִנִּי אֱלֹהִים, בְּאֶרֶץ עֲנִי. **מא**,נג וַתִּכְלִינָה, שְׁבַע שָׁנִי הַשְּׂבַע, אֲשֶׁר הָיָה, בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם. **מא**,נד וַתִּחְלִינָה שְׁבַע שָׁנִי הָרָעָב, לְבוֹא, כֹּאֲשֶׁר, אָמַר יֹסֵף; וַיְהִי רָעָב בְּכָל-הָאֲרָצוֹת, וּבְכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם הָיָה לֶחֶם. **מא**,נה וַתִּרְעַב כָּל-אֶרֶץ מִצְרַיִם, וַיִּצְעַק הָעָם אֶל-פִּרְעֹה לֵלְחֵם; וַיֹּאמֶר פִּרְעֹה לְכָל-מִצְרַיִם לָכֵן אֲשֶׁר-יֹאמַר לָכֵן תַּעֲשׂוּ. **מא**,נו וְהָרָעָב הָיָה, עַל כָּל-פְּנֵי הָאֶרֶץ; וַיִּפְתַּח יֹסֵף אֶת-כָּל-אֲשֶׁר בָּהֶם, וַיִּשְׁבֹּר לְמִצְרַיִם, וַיַּחֲזֹק הָרָעָב, בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם. **מא**,נז וְכָל-הָאֶרֶץ בָּאוּ מִצְרַיִמָּה, לְשֹׁבֵר אֶל-יֹסֵף: כִּי-חֲזַק הָרָעָב, בְּכָל-הָאֶרֶץ. **מא**,נח וַיֹּרָא יַעֲקֹב, כִּי יֵשׁ-שֹׁבֵר בְּמִצְרַיִם; וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָנָיו, לָמָּה תִּתְרָאוּ. **מא**,נב וַיֹּאמֶר--הִנֵּה שָׁמַעְתִּי, כִּי יֵשׁ-שֹׁבֵר בְּמִצְרַיִם; רַדּוּ-שָׁמָּה וְשִׁבְרוּ-לָנוּ מִשָּׂם, וְנָחִיָּה וְלֹא נָמוֹת. **מא**,נג וַיֵּרְדּוּ אַחֲרֵי-יֹסֵף, עֹשְׂרָה, לְשֹׁבֵר בָּר, מִמִּצְרַיִם.

**מבד**, ואת-בנימין אחי יוסף, לא-שלח יעקב את-אחיו: כי אמר, פן-יקראנו אסון. **מבה**, ויבאו בני ישראל, לשבר בתוך הבאים: כי-היה הרעב, בארץ כנען. **מבו**, ויוסף, הוא השליט על-הארץ--הוא המשביר, לכל-עם הארץ; ויבאו אחי יוסף, וישתחוּ-לו אפים ארצה. **מבז**, וירא יוסף את-אחיו, ויכרם; ויתנכר אליהם וידבר אתם קשות, ויאמר אליהם מאין באתם, ויאמרו, מארץ כנען לשבר-אכל. **מבח**, ויכר יוסף, את-אחיו; והם, לא הכירו. **מבט**, ויזכר יוסף--את החלמות, אשר חלם להם; ויאמר אליהם מרגלים אתם, לראות את-ערות הארץ באתם. **מבי**, ויאמרו אליו, לא אדני; ועבדיך באו, לשבר-אכל. **מביא**, כלנו, בני איש-אחד נחנו; כנים אנחנו, לא-היו עבדיך מרגלים. **מביב**, ויאמר, אליהם: לא, כי-ערות הארץ באתם לראות. **מביג**, ויאמרו, שנים עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש-אחד--בארץ כנען; והנה הקטן את-אבינו היום, והאחד איננו. **מביד**, ויאמר אליהם, יוסף: הוא, אשר דברתי אליכם לאמר--מרגלים אתם. **מביטו** בזאת, תבחנו: חי פרעה אם-תצאו מזה, כי אם-בבוא אחיכם הקטן הנה. **מביטז** שלחו מכם אחד, ויקח את-אחיהם, ואתם האסור, ויבחנו דבריכם האמת אתכם; ואם-לא--חי פרעה, כי מרגלים אתם. **מביז**, ויאסוף אתם אל-משמר, שלשת ימים. **מביח**, ויאמר אליהם יוסף ביום השלישי, זאת עשו וחיו; את-האלהים, אני ירא. **מביט** אם-כנים אתם--אחיהם אחד, יאסר בבית משמרכם; ואתם לכו הביאו, שבר רעבון בתיכם. **מביכ**, ואת-אחיהם הקטן תביאו אלי, ויאמנו דבריכם ולא תמותו; ויעשו-כן. **מביכא**, ויאמרו איש אל-אחיו, אבל אשמים אנחנו על-אחינו, אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אליו, ולא שמענו; על-כן באה אלינו, הצרה הזאת. **מביכב**, ויען ראובן אתם לאמר, הלוא אמרתי אליכם לאמר אל-תחטאו בילד--ולא שמעתם; וגם-דמו, הנה נדרש. **מביכג**, והם לא ידעו, כי שמע יוסף: כי המליץ, בינתם. **מביכד**, ויסב מעליהם, ויכר; וישב אליהם, וידבר אליהם, ויקח מאתם את-שמעון, ויאסר אותו לעיניהם. **מביכה**, ויצו יוסף, וימלאו את-כליהם בר, ולהשיב כספיהם איש אל-שקו, ולתת להם צדה לדרך; ויעש להם, כן. **מביכו**, וישאו את-שברם, על-חמריהם; וילכו, משם. **מביכז**, ויפתח האחד את-שקו, לתת מספוא לחמרו--במלון; וירא, את-כספו, והנה-הוא, בפי אמתחתו. **מביכח**, ויאמר אל-אחיו הושב כספי, וגם הנה באמתחתי; ויצא לבם, ויחרדו איש אל-אחיו לאמר, מה-זאת עשה אליהם, לנו. **מביכט**, ויבאו אל-יעקב אביהם, ארצה כנען; ויגידו לו, את כל-הקרת אתם לאמר. **מביכל**, דבר האיש אדני הארץ, אתנו--קשות; ויתן אתנו, כמרגלים את-הארץ. **מבילא**, ונאמר אליו, כנים אנחנו: לא היינו, מרגלים. **מבילב**, שנים-עשר אנחנו אחים, בני אבינו; והקטן היום את-אבינו בארץ כנען. **מבילג**, ויאמר אליו, האיש אדני הארץ, בזאת אדע, כי כנים אתם: אחיהם האחד הניחו אתי, ואת-רעבון בתיכם קחו וילכו. **מבילד**, והביאו את-אחיהם הקטן, אלי, ואדעה כי לא מרגלים אתם, כי כנים אתם; את-אחיהם אתן לכם, ואת-הארץ תסחרו. **מבילה**, והי, הם מריקים שקיהם, והנה-איש צור-כספו, בשקו; ויראו את-צרות כספיהם, המה ואביהם--וייראו. **מבילו**, ויאמר אליהם יעקב אביהם, אתי שכלתם: יוסף איננו, ושמעון איננו, ואת-בנימין תקחו, עלי היו כלנה. **מבילז**, ויאמר ראובן, אל-אביו לאמר, את-שני בני תמית, אם-לא אביאנו אליך; תנה אתו על-ידי, ואני אשיבנו אליך. **מבילח**, ויאמר, לא-ירד בני עמכם: כי-אחיו מת והוא לבדו נשאר, וקראהו אסון בדרך אשר תלכו-בה, והורדתם את-שיבתי ביגון, שאולה. **מבילא**, והרעב, כבד בארץ. **מבילב**, והי, כאשר כלו לאכל את-השבר, אשר הביאו, ממצרים; ויאמר אליהם אביהם, שבו שברו-לנו מעט-אכל. **מביג**, ויאמר אליו יהודה, לאמר: העד העד בנו האיש לאמר לא-תראו פני, בלתי אחיהם אתכם. **מביגד**, אם-ישך משלח את-אחינו, אתנו--נרדה, ונשברה לך אכל. **מביגה**, ואם-אינך משלח, לא נרד: כי-האיש אמר אליו, לא-תראו פני, בלתי, אחיהם אתכם. **מביגו**, ויאמר, ישראל, למה הרעתם, לי--להגיד לאיש, העוד לכם אח. **מביגז**, ויאמרו שאול שאל-האיש לנו ולמולדתנו לאמר, העוד אביכם חי היש לכם אח, ונגד-לו, על-פי הדברים האלה; הידוע נדע--כי יאמר, הורידו את-אחיהם. **מביגח**, ויאמר יהודה אל-ישראל אביו, שלחה הנער אתי--ונקומה ונלכה; ונחיה ולא נמות, גם-אנחנו גם-אתה גם-טפנו. **מביגט**, אנכי, אערבנו--מידי, תבקשנו: אם-לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך, וחסאתי לך כל-הימים. **מביגי**, כי, לולא התמהמהנו--כי-עתה שבנו, זה פעמים. **מביגיא**, ויאמר אליהם ישראל אביהם, אם-כן אפוא זאת עשו--קחו מזמרת הארץ בכליכם, והורידו לאיש מנחה: מעט צרי, ומעט דבש, נכאת ולט, בטנים ושקדים. **מביגיב**, וכסף משנה, קחו בידכם; ואת-הכסף המושב בפי אמתחתיהם, תשיבו בידכם--אולי משגה, הוא. **מביגיד**, ואת-אחיהם, קחו; וקומו, שובו אל-האיש. **מביגיד**, ואל שדי, יתן לכם רחמים לפני האיש, ושלח לכם את-אחיהם אחר, ואת-בנימין; ואני, כאשר שכלתי שכלתי. **מביגטו**, ויקחו האנשים את-המנחה הזאת,

ומשנה-כסף לקחו בידם ואת-בנימן; ויקמו וירדו מצרים, ויעמדו לפני יוסף. **מג, טז** וירא יוסף אתם, את-בנימין, ויאמר לאשר על-ביתו, הבא את-האנשים הביתה; וטבח טבח והכן, כי אתי יאכלו האנשים בצהרים. **מג, יז** ויעש האיש, כאשר אמר יוסף; ויבא האיש את-האנשים, ביתה יוסף. **מג, יח** ויראו האנשים, כי הובאו בית יוסף, ויאמרו על-דבר הכסף השב באמתחתינו בתחלה, אנחנו מובאים--להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו, ולקחת אתנו לעבדים ואת-חמרינו. **מג, יט** ויגשו, אל-האיש, אשר על-בית יוסף; וידברו אליו, פתח הבית. **מג, כ** ויאמרו, בי אדני; ירד ירדנו בתחלה, לשבר-אכל. **מג, כא** ויהי כי-באנו אל-המלון, ונפתחה את-אמתחתינו, והנה כסף-איש בפי אמתחתו, כספנו במשקלו; ונשב אתו, בידנו. **מג, כב** וכסף אחר הורדנו בידנו, לשבר-אכל; לא ידענו, מי-שם כספנו באמתחתינו. **מג, כג** ויאמר שלום לכם אל-תיראו, אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון באמתחתיכם--כספכם, בא אלי; ויוצא אלהם, את-שמעון. **מג, כד** ויבא האיש את-האנשים, ביתה יוסף; ויתן-מים וירחצו רגליהם, ויתן מספוא לחמריהם. **מג, כה** ויכינו, את-המנחה, עד-בוא יוסף, בצהרים: כי שמעו, כי-שם יאכלו לחם. **מג, כו** ויבא יוסף הביתה, ויביאו לו את-המנחה אשר-בידם הביתה; וישתחו-לו, ארצה. **מג, כז** וישאל להם, לשלום, ויאמר השלום אביכם הזקן, אשר אמרתם--העודנו, חי. **מג, כח** ויאמרו, שלום לעבדך לאבינו--עודנו חי; ויקדו, וישתחו (וישתחו). **מג, כט** וישא עיניו, וירא את-בנימין אחיו בן-אמו, ויאמר הנה אחיכם הקטן, אשר אמרתם אלי; ויאמר, אלהים יחנך בני. **מג, ל** וימהר יוסף, כי-נכמרו רחמיו אל-אחיו, ויבקש, לבכות; ויבא הסדרה, ויבך שמה. **מג, לא** וירחץ פניו, ויצא; ויתאפק--ויאמר, שימו לחם. **מג, לב** וישימו לו לבדו, ולהם לבדם; ולמצרים האכלים אתו, לבדם--כי לא יוכלו המצרים לאכל את-העברים לחם, כי-תועבה הוא למצרים. **מג, לג** וישבו לפניו--הבכר כבכרתו, והצעיר כצעירתו; ויתמהו האנשים, איש אל-רעהו. **מג, לד** וישא משאת מאת פניו, אלהם, ותרב משאת בנימן ממשאת כלם, חמש ידות; וישתו וישכרו, עמו. **מג, מד** ויצו את-אשר על-ביתו, לאמר, מלא את-אמתחת האנשים אכל, כאשר יוכלו שאת; ושים כסף-איש, בפי אמתחתו. **מג, מ** ואת-גביעי גביע הכסף, תשים בפי אמתחת הקטן, ואת, כסף שברו; ויעש, כדבר יוסף אשר דבר. **מג, מ** הבקר, אור; והאנשים שלחו, המה וחמריהם. **מג, מ** הם יצאו את-העיר, לא הרחיקו, ויוסף אמר לאשר על-ביתו, קום רדף אחרי האנשים; והשגתם ואמרת אלהם, למה שלמתם רעה תחת טובה. **מג, מה** הלא זה, אשר ישתה אדני בו, והוא, נחש ינחש בו; הרעתם, אשר עשיתם. **מג, מו** וישגם; וידבר אלהם, את-הדברים האלה. **מג, מז** ויאמרו אליו--למה ידבר אדני, כדברים האלה; חלילה, לעבדך, מעשות, כדבר הזה. **מג, מח** הן כסף, אשר מצאנו בפי אמתחתינו--השיבנו אליה, מארץ כנען; ואיה, נגנב מבית אדניך, כסף, או זהב. **מג, מט** אשר ימצא אתו מעבדך, ומת; וגם-אנחנו, נהיה לאדני לעבדים. **מג, מ** ויאמר, גם-עתה כדבריהם כן-הוא: אשר ימצא אתו יהיה-לי עבד, ואתם תהיו נקיים. **מג, יא** וימהרו, וירדו איש את-אמתחתו--ארצה; ויפתחו, איש אמתחתו. **מג, יב** ויחפש--בגדול החל, ובקטן כלה; וימצא, הגביע, באמתחת, בנימן. **מג, יג** ויקרעו, שמלתם; ויעמס איש על-חמרו, וישבו העירה. **מג, יד** ויבא יהודה ואחיו ביתה יוסף, והוא עודנו שם; ויפלו לפניו, ארצה. **מג, טו** ויאמר להם יוסף, מה-המעשה הזה אשר עשיתם; הלא ידעתם, כי-נחש ינחש איש אשר כמני. **מג, טז** ויאמר יהודה, מה-נאמר לאדני, מה-נדבר, ומה-נצטדק; האלהים, מצא את-עון עבדך--הננו עבדים לאדני, גם-אנחנו גם-אשר-נמצא הגביע בידו. **מג, יז** ויאמר--חלילה לי, מעשות זאת; האיש אשר נמצא הגביע בידו, הוא יהיה-לי עבד, ואתם, עלו לשלום אל-אביכם. {ס} **מג, יח** ויגש אליו יהודה, ויאמר בי אדני, ידבר-נא עבדך דבר באזני אדני, ואל-יחר אפך בעבדך: כי כמוך, כפרעה. **מג, יט** אדני שאל, את-עבדך לאמר: היש-לכם אב, או-אח. **מג, כ** ונאמר, אל-אדני, יש-לנו אב זקן, וילד זקנים קטן; ואחיו מת, ויתר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו. **מג, כא** ונאמר, אל-עבדך, הורדהו, אלי; ואשימה עיני, עליו. **מג, כב** ונאמר, אל-אדני, לא-יוכל הנער, לעזב את-אביו: ועזב את-אביו, ומת. **מג, כג** ונאמר, אל-עבדך, אם-לא ירד אחיכם הקטן, אתכם--לא תספון, לראות פני. **מג, כד** ויהי כי עלינו, אל-עבדך אבי; ונגד-לו--את, דברי אדני. **מג, כה** ויאמר, אבינו: שבו, שברו-לנו מעט-אכל. **מג, כו** ונאמר, לא נוכל לרדת: אם-יש אחינו הקטן אתנו, וירדנו--כי-לא נוכל לראות פני האיש, ואחיו הקטן איננו אתנו. **מג, כז** ויאמר עבדך אבי, אלינו: אתם ידעתם, כי שנים ילדה-לי אשתי. **מג, כח** ויצא האחד, מאתי, ואמר, אך טרף טרף; ולא ראיתי, עד-הנה. **מג, כט** ויקחתם גם-את-זה מעם פני, וקרהו אסון--והורדתם את-שיבתי ברעה, שאלה. **מג, ל** ועתה, כבאי אל-עבדך אבי, והנער, איננו אתנו; ונפשו, קשורה בנפשו. **מג, לא** והיה, כראותו כי-אין הנער--ומת;

והורידו עבדך את-שיבת עבדך אבינו, בִּגְלוֹן--שְׁאֵלָה. **מד, לב** כי עבדך ערב את-הנער, מעם אבי לאמר: אם-לא אביאנו אליך, וחסאתי לאבי כל-הימים. **מד, לג** ועתה, יִשָּׁב-נָא עבדך תחת הנער--עבד, לאדני; והנער, יעל עם-אחיו. **מד, לד** כי-אין אעלה אל-אבי, והנער איננו אתי: פן אראה ברע, אשר ימצא את-אבי. **מה, א** ולא-יכל יוסף להתאפק, לכל הנצבים עליו, ויקרא, הוציאו כל-איש מעלי; ולא-עמד איש אתו, בהתוודע יוסף אל-אחיו. **מה, ב** ויתן את-קלו, בבכי; וישמעו מצרים, וישמע בית פרעה. **מה, ג** ויאמר יוסף אל-אחיו אני יוסף, העוד אבי חי; ולא-יכלו אחיו לענות אתו, כי נבהלו מפניו. **מה, ד** ויאמר יוסף אל-אחיו גשו-נא אלי, ויגשו; ויאמר, אני יוסף אחיכם, אשר-מכרתם אתי, מצרימה. **מה, ה** ועתה אל-תעצבו, ואל-יחר בעיניכם, כי-מכרתם אתי, הנה: כי למחיה, שלחני אלהים לפניכם. **מה, ו** כי-זה שנתים הרעב, בקרב הארץ; ועוד חמש שנים, אשר אין-חריש וקציר. **מה, ז** ושלחני אלהים לפניכם, לשום לכם שארית בארץ, ולהחיות לכם, לפליטה גדלה. **מה, ח** ועתה, לא-אתם שלחתם אתי הנה, כי, האלהים; וישימני לאב לפרעה, ולאדון לכל-ביתו, ומשל, בכל-ארץ מצרים. **מה, ט** מהרו, ועלו אל-אבי, ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף, שמיני אלהים לאדון לכל-מצרים; רדה אלי, אל-תעמד. **מה, י** וישבת בארץ-גשן, והיית קרוב אלי--אתה, ובניך ובני בְּנֵיךָ; וצאנך ובקרך, וכל-אשר-לך. **מה, יא** וכלכלתי אתך שם, כי-עוד חמש שנים רעב: פן-תגרש אתה וביתך, וכל-אשר-לך. **מה, יב** והנה עיניכם ראות, ועיני אחי בנימין: כי-פי, המדבר אליכם. **מה, יג** והגדתם לאבי, את-כל-כבודי במצרים, ואת, כל-אשר ראיתם; ומהרתם והודתם את-אבי, הנה. **מה, יד** ויפל על-צוארי בנימן-אחיו, ויבך; ובנימן--בכה, על-צואריו. **מה, טו** וינשק לכל-אחיו, ויבך עליהם; ואחרי כן, דברו אחיו אתו. **מה, טז** והקל נשמע, בית פרעה לאמר, באו, אחי יוסף; וייטב בעיני פרעה, ובעיני עבדיו. **מה, יז** ויאמר פרעה אל-יוסף, אמר אל-אחייך זאת עשו: טענו, את-בעירכם, ולכו-באו, ארצה כנען. **מה, יח** וקחו את-אביכם ואת-בתיכם, ובאו אלי; ואתנה לכם, את-טוב ארץ מצרים, ואכלו, את-חלב הארץ. **מה, יט** ואתה צויתך, זאת עשו: קחו-לכם מארץ מצרים עגלות, לטפכם ולנשיכם, ונשאתם את-אביכם, ובאתם. **מה, כ** ועיניכם, אל-תחס על-כליכם: כי-טוב כל-ארץ מצרים, לכם הוא. **מה, כא** ויעשו-כן בני ישראל, ויתן להם יוסף עגלות על-פי פרעה; ויתן להם צדה, לדרך. **מה, כב** לכלם נתן לאיש, חלפות שמלת; ולבנימן נתן שלש מאות כסף, וחמש חלפת שמלת. **מה, כג** ולאביו שלח כזאת, עשרה חמרים, נשאים, מטוב מצרים; ועשר אתנת נשאת בר ולחם ומזון, לאביו--לדרך. **מה, כד** וישלח את-אחיו, וילכו; ויאמר אליהם, אל-תרגזו בדרך. **מה, כה** ויעלו, ממצרים; ויבאו ארץ כנען, אל-יעקב אביהם. **מה, כו** ויגדו לו לאמר, עוד יוסף חי, וכי-הוא משל, בכל-ארץ מצרים; ויפג לבו, כי לא-האמין להם. **מה, כז** וידברו אליו, את כל-דברי יוסף אשר דבר אליהם, וירא את-העגלות, אשר-שלח יוסף לשאת אתו; ותחי, רוח יעקב אביהם. **מה, כח** ויאמר, ישראל, רב עוד-יוסף בני, חי; אלקה ואראנו, בטרם אמות. **מו, א** ויסע ישראל וכל-אשר-לו, ויבא בארה שבע; ויזבח זבחים, לאלהי אביו יצחק. **מו, ב** ויאמר אלהים לישראל במראת הלילה, ויאמר יעקב יעקב; ויאמר, הנני. **מו, ג** ויאמר, אנכי האל אלהי אביך; אל-תירא מרדה מצרימה, כי-לגוי גדול אשימך שם. **מו, ד** אנכי, ארד עמך מצרימה, ואנכי, אעלך גם-עלה; ויוסף, ישיב ידו על-עיןך. **מו, ה** ויקם יעקב, מבאר שבע; וישאו בני-ישראל את-יעקב אביהם, ואת-טפם ואת-נשיהם, בעגלות, אשר-שלח פרעה לשאת אתו. **מו, ו** ויקחו את-מקניהם, ואת-רכושם אשר רכשו בארץ כנען, ויבאו, מצרימה: יעקב, וכל-זרעו אתו. **מו, ז** בניו ובני בְּנֵי, אתו, בנותיו ובנות בְּנֵי, וכל-זרעו--הביא אתו, מצרימה.

**שמות {ס}** **מו, ח** ואלה שמות בני-ישראל הבאים מצרימה, יעקב ובניו: בכר יעקב, ראובן. **מו, ט** ובני, ראובן--חנוך ופלוא, וחסרן וכרמי. **מו, י** ובני שמעון, ימואל וימין ואהד--ויכין וחסר; ושואל, בן-הכנענית. **מו, יא** ובני, לוי--גרשון, קהת ומררי. **מו, יב** ובני יהודה, ער ואון ושלמה--ופרץ וזרח; וימת ער ואון בארץ כנען, ויהיו בני-פרץ חצרן וחמול. **מו, יג** ובני, יששכר--תולע ופז, ויוב ושמרן. **מו, יד** ובני, זבולון--סרד ואלון, ויחלאל. **מו, טו** אלה בני לאה, אשר ילדה ליעקב בפתן ארם, ואת, דינה בתו: כל-נפש בניו ובנותיו, שלשים ושלש. **מו, טז** ובני גד, צפיון וחגי ושוני ואזבן, ערי וארודי, ואראלי. **מו, יז** ובני אשר, ימנה וישוה וישוי ובריעה--ושרח אחתם; ובני בריעה, חבר ומלכיאל. **מו, יח** אלה בני זלפה, אשר-נתן לכן ללאה בתו; ותלד את-אלה ליעקב, שש עשרה נפש. **מו, יט** בני רחל אשת יעקב, יוסף ובנימן. **מו, כ** ויולד ליוסף, בארץ מצרים, אשר ילדה-לו אסנת, בת-פוטי פרע כהן אן--את-מנשה, ואת-אפרים. **מו, כא** ובני בנימן, בלע ובקר

ואשבל, גרא ונעמן, אחי וראש; מפים וחפים, וארד. **מו, כב** אלה בני רחל, אשר ילד ליעקב--כל נפש, ארבעה עשר. **מו, כג** ובני-דן, חשים. **מו, כד** ובני, נפתלי--יחצאל וגוני, ויצר ושלם. **מו, כה** אלה בני בלהה, אשר-נתן לבן לרחל בתו; ותלד את-אלה ליעקב, כל נפש שבעה. **מו, כו** וכל הנפש הבאה ליעקב מצרימה, יצאי ירכו, מלבד, נשי בני-יעקב--כל נפש, ששים ושש. **מו, כז** ובני יוסף אשר-ילד-לו במצרים, נפש שנים: כל הנפש לבית-יעקב הבאה מצרימה, שבעים. {ס} **מו, כח** ואת-יהודה שלח לפניו, אל-יוסף, להורת לפניו, גשנה; ויבאו, ארצה גשן. **מו, כט** ויאסר יוסף מרכבתו, ויעל לקראת-ישראל אביו גשנה; וירא אליו, ויפל על-צוואריו, ויבך על-צוואריו, עוד. **מו, ל** ויאמר ישראל אל-יוסף, אמותה הפעם, אחרי ראותי את-פניך, כי עודך חי. **מו, לא** ויאמר יוסף אל-אחיו ואל-בית אביו, אעלה ואגידה לפרעה; ואמרה אליו, אחי ובית-אבי אשר בארץ-כנען באו אלי. **מו, לב** והאנשים רעי צאן, כי-אנשי מקנה היו; וצאנם ובקרים וכל-אשר להם, הביאו. **מו, לג** והיה, כי-יקרא לכם פרעה; ואמר, מה-מעשיכם. **מו, לד** ואמרתם, אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד-עתה--גם-אנחנו, גם-אבותינו: בעבור, תשבו בארץ גשן, כי-תועבת מצרים, כל-רעה צאן. **מז, א** ויבא יוסף, ויגד לפרעה, ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרים וכל-אשר להם, באו מארץ כנען; והנם, בארץ גשן. **מז, ב** ומקצה אחיו, לקח חמשה אנשים; ויצגם, לפני פרעה. **מז, ג** ויאמר פרעה אל-אחיו, מה-מעשיכם; ויאמרו אל-פרעה, רעה צאן עבדיך--גם-אנחנו, גם-אבותינו. **מז, ד** ויאמרו אל-פרעה, לגור בארץ באנו, כי-אין מרעה לצאן אשר לעבדיך, כי-כבד הרעב בארץ כנען; ועתה ישוב-נא עבדיך, בארץ גשן. **מז, ה** ויאמר פרעה, אל-יוסף לאמר: אביך ואחיו, באו אלי. **מז, ו** ארץ מצרים, לפניך הוא--במיטב הארץ, הושב את-אביך ואת-אחיו: ישבו, בארץ גשן--ואם-ידעת ויש-בם אנשי-חיל, ושמתם שרי מקנה על-אשר-לי. **מז, ז** ויבא יוסף את-יעקב אביו, ויעמדהו לפני פרעה; ויברך יעקב, את-פרעה. **מז, ח** ויאמר פרעה, אל-יעקב: כמה, ימי שני חייך. **מז, ט** ויאמר יעקב, אל-פרעה, ימי שני מגורי, שלשים ומאת שנה: מעט ורעים, היו ימי שני חיי, ולא השיגו את-ימי שני חיי אבתי, בימי מגוריהם. **מז, י** ויברך יעקב, את-פרעה; ויצא, מלפני פרעה. **מז, יא** ויושב יוסף, את-אביו ואת-אחיו, ויתן להם אחזה בארץ מצרים, במיטב הארץ בארץ רעמסס--כאשר, צוה פרעה. **מז, יב** ויכלכל יוסף את-אביו ואת-אחיו, ואת כל-בית אביו--לחם, לפי הטרף. **מז, יג** ולחם אין בכל-הארץ, כי-כבד הרעב מאד; ותלה ארץ מצרים, וארץ כנען, מפני, הרעב. **מז, יד** וילקט יוסף, את-כל-הכסף בארץ-מצרים ובארץ כנען, בשכר, אשר-הם שברים; ויבא יוסף את-הכסף, ביתה פרעה. **מז, טו** ויתם הכסף, מארץ מצרים ומארץ כנען, ויבאו כל-מצרים אל-יוסף לאמר הבה-לנו לחם, ולמה נמות נגדך: כי אפס, כסף. **מז, טז** ויאמר יוסף הבו מקניכם, ואתנה לכם במקניהם--אם-אפס, כסף. **מז, יז** ויביאו את-מקניהם, אל-יוסף; ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר, ובחמרים; וינהלם בלחם בכל-מקניהם, בשנה ההוא. **מז, יח** ויתתם, השנה ההוא, ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא-נכחד מאדני, כי אם-תתם הכסף ומקנה הבהמה אל-אדני: לא נשאר לפני אדני, בלתי אם-גוינתו ואדמתנו. **מז, יט** למה נמות לעיניך, גם-אנחנו גם-אדמתנו--קנה-אתנו ואת-אדמתנו, בלחם; ונהיה אנחנו ואדמתנו, עבדים לפרעה, ותן-זרע ונחיה ולא נמות, והאדמה לא תשם. **מז, כ** ויקן יוסף את-כל-אדמת מצרים, לפרעה, כי-מכרו מצרים איש שדהו, כי-חזק עליהם הרעב; ותהי הארץ, לפרעה. **מז, כא** ואת-העביר אתו, לערים: מקצה גבול-מצרים, ועד-קצהו. **מז, כב** רק אדמת הכהנים, לא קנה: כי חק לכהנים מאת פרעה, ואכלו את-חלקם אשר נתן להם פרעה--על-כן, לא מכרו את-אדמתם. **מז, כג** ויאמר יוסף אל-העם, הן קניתי אתכם היום ואת-אדמתכם לפרעה; הא-לכם זרע, וזרעתם את-האדמה. **מז, כד** והיה, בתבואת, ונתתם חמישית, לפרעה; וארבע הידות יהיה לכם לזרע השדה ולאכלכם, ולאשר בבתיכם--ולאכל לטפכם. **מז, כה** ויאמרו, החיתנו; נמצא-חן בעיני אדני, והיינו עבדים לפרעה. **מז, כו** וישם אתה יוסף לחק עד-היום הזה על-אדמת מצרים, לפרעה--לחמש: רק אדמת הכהנים, לבדם--לא היתה, לפרעה. **מז, כז** וישב ישראל בארץ מצרים, בארץ גשן; ויאחזו בה, ויפרו וירבו מאד. **מז, כח** ויחי יעקב בארץ מצרים, שבע עשרה שנה; והי ימי-יעקב, שני חיייו--שבע שנים, וארבעים ומאת שנה. **מז, כט** ויקרבו ימי-ישראל, למות, ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם-נא מצאתי חן בעיניך, שים-נא ידך תחת ירכי; ועשית עמדי חסד ואמת, אל-נא תקברני במצרים. **מז, ל** ושכבתי, עם-אבתי, וקברתני בקברתם; ויאמר, אנכי אעשה כדברך. **מז, לא** ויאמר, השבעה לי--וישבע, לו; וישתחו ישראל, על-ראש המטה. {פ}

**מח,א** ויהי, אחרי הדברים האלה, ויאמר ליוסף, הנה אביך חלה; ויקח את-שני בָּנָיו, עמו--את-מנשה, ואת-אפרים. **מח,ב** ויגד ליעקב--ויאמר, הנה בנך יוסף בא אליך; ויתחזק, ישראל, וישב, על-המטה. **מח,ג** ויאמר יעקב אל-יוסף, אל שדי נראה-אלי בלז בארץ כנען; ויברך, אתי. **מח,ד** ויאמר אלי, הנני מפרך והרבייתך, ונתתיך, לקהל עמים; ונתתי את-הארץ הזאת, לזרעך אחרי--אחזת עולם. **מח,ה** ונתתה שני-בְּנֶיךָ הַנּוֹלָדִים לְךָ בארץ מצרים, עד-בְּאֵי אֵלֶיךָ מִצְרַיִם--לִי-הֵם: אפרים, ומנשה--כְּרֹאבוֹן וְשִׁמְעוֹן, יהיו-לי. **מח,ו** ומוֹלַדְתְּךָ אֲשֶׁר-הוֹלֵדְתָּ אַחֲרֵיהֶם, לְךָ יהיו; על שם אחיהם יקראו, בְּנִחְלָתָם. **מח,ז** ואני בְּבֹאִי מִפְּדוֹן, מֵתָה עָלַי רַחֵל בארץ כנען בְּדֶרֶךְ, בְּעוֹד כְּבֵרֶת-אֶרֶץ, לְבֹא אֶפְרַתָּה; וְאֶקְבְּרָה שָׁם בְּדֶרֶךְ אֶפְרַת, הוּא בֵּית לָחֶם. **מח,ח** וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל, אֶת-בְּנֵי יוֹסֵף; וַיֹּאמֶר, מִי-אֵלֶּה. **מח,ט** וַיֹּאמֶר יוֹסֵף, אֶל-אֲבִיו, בְּנֵי הֵם, אֲשֶׁר-נָתַן-לִי אֱלֹהִים בְּזֶה; וַיֹּאמֶר, קָח־ם נָא אֵלַי וּבָרְכֵם. **מח,י** וַעֲנִי יִשְׂרָאֵל כְּבֹדוֹ מִזְקֹן, לֹא יוֹכֵל לִרְאוֹת; וַיִּגַּשׁ אֹתָם אֵלָיו, וַיִּשַׁק לָהֶם וַיַּחֲבֹק לָהֶם. **מח,יא** וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל-יוֹסֵף, רֹאה פָנֶיךָ לֹא כָלְלִיתִי; וְהִנֵּה הִרְאָה אֹתִי אֱלֹהִים, גַּם אֶת-זֶרְעֶךָ. **מח,יב** וַיֹּצֵא יוֹסֵף אֹתָם, מֵעַם בְּרָכְיוֹ; וַיִּשְׁתַּחוּ לֵאפְיוֹ, אֶרְצָה. **מח,יג** וַיִּקַּח יוֹסֵף, אֶת-שְׁנֵיהֶם--אֶת-אֶפְרַיִם בִּימִינוֹ מִשְׁמָאל יִשְׂרָאֵל, וְאֶת-מְנַשֶּׁה בְּשִׁמְאֵלוֹ מִיְּמִין יִשְׂרָאֵל; וַיִּגַּשׁ, אֵלָיו. **מח,יד** וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל אֶת-יָמִינוֹ וַיִּשֶׁת עַל-רֹאשׁ אֶפְרַיִם, וְהוּא הֹצֵעִיר, וְאֶת-שְׁמָאלוֹ, עַל-רֹאשׁ מְנַשֶּׁה: שָׁכַל, אֶת-יָדָיו, כִּי מְנַשֶּׁה, הִבְכוֹר. **מח,טו** וַיִּבְרַךְ אֶת-יוֹסֵף, וַיֹּאמֶר: הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְהַלְכוּ אֲבֹתַי לִפְנֵי, אַבְרָהָם וַיְצַחֲקוּ--הָאֱלֹהִים הִרְעָה אֹתִי, מֵעוֹדִי עַד-הַיּוֹם הַזֶּה. **מח,טז** וַיִּמְלֹא הַגָּאֵל אֹתִי מִכָּל-רָע, וַיְבָרֶךְ אֶת-הַנְּעָרִים, וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמִי, וְשֵׁם אֲבֹתִי אַבְרָהָם וַיְצַחֲקוּ; וַיִּדְּגוּ לְרֹב, בְּקִרְבֵּי הָאֶרֶץ. **מח,יז** וַיֵּרָא יוֹסֵף, כִּי-יָשִׁית אָבִיו יָדֵי-יָמִינוֹ עַל-רֹאשׁ אֶפְרַיִם--וַיִּרַע בְּעֵינָיו; וַיִּתְמָךְ יָד-אֲבִיו, לְהַסִּיר אֹתָהּ מֵעַל רֹאשׁ-אֶפְרַיִם--עַל-רֹאשׁ מְנַשֶּׁה. **מח,יח** וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל-אֲבִיו, לֹא-כֵן אֲבִי: כִּי-זֶה הַבְּכֹר, שִׁים יָמֶיךָ עַל-רֹאשׁוֹ. **מח,יט** וַיִּמָּאֵן אָבִיו, וַיֹּאמֶר יָדְעִיתִי בְנִי יָדְעִיתִי--גַּם-הוּא יִהְיֶה-לָּעַם, וְגַם-הוּא יִגְדֹּל; וְאֵלֶּם, אֲחִיו הִקְטִין יָגְדֵל מִמֶּנּוּ, וְזָרְעוֹ, יִהְיֶה מְלֹא-הַגּוֹיִם. **מח,כ** וַיְבָרְכֵם בַּיּוֹם הַהוּא, לֵאמֹר, בָּרַךְ יִבְרָךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר, יִשְׁמַךְ אֱלֹהִים כָּאֶפְרַיִם וְכַמְנַשֶּׁה; וַיִּשֶׁם אֶת-אֶפְרַיִם, לִפְנֵי מְנַשֶּׁה. **מח,כא** וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל-יוֹסֵף, הִנֵּה אָנֹכִי מֵת; וְהִנֵּה אֱלֹהִים, עִמָּכֶם, וְהָשִׁיב אֹתְכֶם, אֶל-אֶרֶץ אֲבֹתֵיכֶם. **מח,כב** וְאֲנִי נָתַתִּי לְךָ, שָׂכָם אֶחָד--עַל-אֲחִיךָ: אֲשֶׁר לִקְחִיתִי מִיַּד הָאֱמֹרִי, בְּחֶרֶב־וּבִקְשָׁתִי. {פ}

**מט,א** וַיִּקְרָא יַעֲקֹב, אֶל-בְּנָיו; וַיֹּאמֶר, הֶאֱסָפוּ וְאֶגִּידָה לָכֶם, אֵת אֲשֶׁר-יִקְרָא אֹתְכֶם, בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים. **מט,ב** הִקְבְּצוּ וְשִׁמְעוּ, בְּנֵי יַעֲקֹב; וְשִׁמְעוּ, אֶל-יִשְׂרָאֵל אֲבִיכֶם. **מט,ג** רֹאבוּן בְּכִרִי אֹתָהּ, כָּחִי וְרֹאשִׁית אוֹנִי--יֵתֶר שְׂאֵת, וַיֵּתֶר עַז. **מט,ד** פָּחַז כְּמִים אֶל-תּוֹתֶר, כִּי עָלִית מִשְׁכְּבִי אֲבִיךָ; אֵז חִלְלִית, יְצוּעִי עָלֶה. {פ} **מט,ה** שָׁמְעוּן וְלֹוִי, אֲחִים--כְּלִי חֶמֶס, מְכַרְתֵּיהֶם. **מט,ו** בְּסֹדֶם אֶל-תְּבֹא נַפְשִׁי, בְּקֹהֶלֶם אֶל-תִּחַד כְּבֹדִי: כִּי בֶאֱפֶם הָרְגוּ אִישׁ, וּבִרְצָנָם עָקְרוּ-שׁוֹר. **מט,ז** אָרוּר אֶפֶם כִּי עַז, וְעִבְרָתָם כִּי קָשְׁתָה; אֲחִלְקֶם בְּיַעֲקֹב, וְאֶפְיָצֶם בְּיִשְׂרָאֵל. {פ}

**מט,ח** וְהִוָּדָה, אֹתָהּ יוֹדוּךָ אֲחִיךָ--יָדָה, בְּעֶרְךָ אֲבִיךָ; וַיִּשְׁתַּחוּ לְךָ, בְּנֵי אֲבִיךָ. **מט,ט** גֹּזֵר אֶרֶץ יְהוּדָה, מִטָּרֶף בְּנֵי עָלִית; כָּרַע רַבֵּץ כְּאֶרֶץ וּכְלִבְיָא, מִי יִקְיָמוּ. **מט,י** לֹא-יִסּוּר שִׁבְט מִיְּהוּדָה, וּמִחֻקֶּךָ מִבֵּין רִגְלָיו, עַד כִּי-יָבֹא שִׁילָה, וְלֹוִי יִקְהֶת עִמָּם. **מט,יא** אֲסִרִי לִגְפֹן עִירָה, וְלִשְׁרָקָה בְּנֵי אֶתְנֹו; כִּפֹּס בֵּין לִבְשׁוֹ, וּבָדֶם-עֲנָבִים סוֹתָה. **מט,יב** חֲכִלִּי עֵינַיִם, מִיָּין; וּלְבָן-שִׁנַּיִם, מִחֶלֶב. {פ}

**מט,יג** זְבוּלֹן, לְחוּף יָמִים יִשְׁכֵן; וְהוּא לְחוּף אֲנִית, וַיִּרְכָּתוּ עַל-צִידוֹ. {פ} **מט,יד** יִשְׁשַׁכָּר, חֲמֹר גֶּרֶם--רַבֵּץ, בֵּין הַמִּשְׁפָּטִים. **מט,טו** וַיֵּרָא מְנַחֵם כִּי טוֹב, וְאֶת-הָאֶרֶץ כִּי נַעֲמָה; וַיֵּט שָׁכְמוֹ לִסְבֹּל, וְיִהְיֶה לְמִס-עֶבֶד. {ס} **מט,טז** דָּן, יָדִין עֲמוֹ--כְּאֶחָד, שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל. **מט,יז** יְהִידָן נָחַשׁ עַל־דֶּרֶךְ, שְׁפִיפֹן עַל־אֶרֶץ--הַנֶּשֶׁה, עֶקֶב־סוֹס, וַיִּפֹּל רֶכְבוֹ, אַחֹר. **מט,יח** יַחֲלִישׁוּעַתָּה, קִיַּיתִי יְהוָה. {ס} **מט,יט** גָּד, גָּדוֹד וַיְגֻדְנוּ; וְהוּא, יָגֵד עֶקֶב. {ס} **מט,כ** מַאֲשֶׁר, שְׁמֹנֶה לַחֲמוֹ; וְהוּא יִתֵּן, מַעֲדֵי-מֶלֶךְ. {ס} **מט,כא** נַפְתָּלִי, אֵילָה שְׁלָחָה--הַנֶּתֶן, אֶמְרֵי-שֹׁפָר. {ס} **מט,כב** בֶּן פָּרֶת יוֹסֵף, בֶּן פָּרֶת עַל־עֵין; בְּנוֹת, צַעֲדָה עַל־שׁוֹר. **מט,כג** וַיִּמְרְרוּהוּ, וְרֹבּוֹ; וַיִּשְׁטַמְהוּ, בְּעַלֵּי חֲצִים. **מט,כד** וַתִּשָּׁב בְּאִיתָן קִשְׁתּוֹ, וַיִּפְּזוּ זֶרְעִי יָדָיו; מִיַּד־אֲבִיר יַעֲקֹב, מִשָּׁם רָעָה אָבֹן יִשְׂרָאֵל. **מט,כה** מֵאל אֲבִיךָ וַיַּעֲזְרֶךָ, וְאֵת שְׂדֵי וַיְבָרְכֶךָ, בְּרֹכַת שְׁמַיִם מֵעַל, בְּרֹכַת תְּהוֹם רַבְּצַת תַּחַת; בְּרֹכַת שְׂדֵי, וְרַחֵם. **מט,כו** בְּרֹכַת אֲבִיךָ, גִּבְרוֹ עַל-בְּרֹכַת הוֹרִי, עַד-תֵּאֲזוֹת, גִּבְעַת עוֹלָם; תִּהְיֶין לְרֹאשׁ יוֹסֵף, וְלִקְדֹדֶךָ נְזִיר אֲחִיו. {פ}

**מט,כז** בְּנֵימִין זָאב יִטָּרֶף, בְּבֹקֶר יֹאכֵל עַד; וְלַעֲרֵב, יַחֲלֹק שָׁלָל. **מט,כח** כָּל-אֵלֶּה שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל, שְׁנַיִם עָשָׂר; וְזֹאת אֲשֶׁר-דִּבֶּר לָהֶם אֲבִיהֶם, וַיְבָרֶךְ אוֹתָם--אִישׁ אֲשֶׁר כְּבָרְכָתוֹ, בִּרְךָ אֹתָם. **מט,כט** וַיֹּצֵא אוֹתָם, וַיֹּאמֶר

אלהם אני נאסף אל-עמי--קברו אתי, אל-אבתי: אל-המערה--אשר בשדה, עפרון החתי. **מטל** במערה אשר בשדה המכפלה, אשר על-פני-ממרא--בארץ כנען: אשר קנה אברהם את-השדה, מאת עפרן החתי--לאחזת-קבר. **מטל**א שמה קברו את-אברהם, ואת שרה אשתו, שמה קברו את-יצחק, ואת רבקה אשתו; ושמה קברתי, את-לאה. **מטלב** מקנה השדה והמערה אשר-בו, מאת בני-חתי. **מטלג** ויכל יעקב לצות את-בניו, ויאסף רגליו אל-המטה; ויגוע, ויאסף אל-עמיו. **נא** ויפל יוסף, על-פני אביו; ויבך עליו, וישק-לו. **נב** ויצו יוסף את-עבדיו את-הרפאים, לחנט את-אביו; ויחנטו הרפאים, את-ישראל. **נג** וימלאו-לו ארבעים יום, כי כן ימלאו ימי החגטים; ויבכו אותו מצרים, שבועים יום. **נד** ויעברו, ימי בכיתו, וידבר יוסף, אל-בית פרעה לאמר: אם-נא מצאתי חן, בעיניכם--דברו-נא, באזני פרעה לאמר. **נה** אבי השביעיני לאמר, הנה אנכי מת--בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען, שמה תקברני; ועתה, אעלה-נא ואקברה את-אבי--ואשובה. **נו** ויאמר, פרעה: עלה וקבר את-אביך, כאשר השביעך. **נז** ויעל יוסף, לקבר את-אביו; ויעלו אתו כל-עבדי פרעה, זקני ביתו, וכל זקני ארץ-מצרים. **נח** וכל בית יוסף, ואחיו ובית אביו: רק, טפם וצאנם ובקרים--עזבו, בארץ גשן. **נט** ויעל עמו, גם-רכב גם-פרשים; ויהי המחנה, כבד מאד. **ני** ויבאו עד-גרן האטד, אשר בעבר הירדן, ויספדו-שם, מספד גדול וכבד מאד; ויעש לאביו אבל, שבועת ימים. **ניא** וירא יושב הארץ הפנעני את-האבל, בגרן האטד, ויאמרו, אבל-כבד זה למצרים; על-כן קרא שמה, אבל מצרים, אשר, בעבר הירדן. **ניב** ויעשו בניו, לו--כן, כאשר צוה. **ניג** ויגוישו אתו בניו, ארצה כנען, ויקברו אתו, במערת שדה המכפלה: אשר קנה אברהם את-השדה לאחזת-קבר, מאת עפרן החתי--על-פני ממרא. **ניד** וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו, וכל-העלים אתו לקבר את-אביו, אחרי, קברו את-אביו. **ניטו** ויראו אחי-יוסף, כי-מת אביהם, ויאמרו, לו ישטמנו יוסף; והשב ישיב, לנו, את כל-הרעה, אשר גמלנו אתו. **ניטז** ויצו, אל-יוסף לאמר: אביך צוה, לפני מותו לאמר. **ניז** כה-תאמרו ליוסף, אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי-רעה גמלוך, ועתה שא נא, לפשע עבדי אלהי אביך; ויבך יוסף, בדרגם אליו. **ניח** וילכו, גם-אחיו, ויפלו, לפניו; ויאמרו, הננו לך לעבדים. **ניט** ויאמר אלהם יוסף, אל-תיראו: כי התחת אלהים, אני. **ניכ** ואתם, חשבתם עלי רעה; אלהים, חשבה לטובה, למען עשה כיום הזה, להחית עם-רב. **ניכא** ועתה, אל-תיראו--אנכי אכלכל אתכם, ואת-טפכם; וינחם אותם, וידבר על-לבם. **ניכב** וישב יוסף במצרים, הוא ובית אביו; ויחי יוסף, מאה ועשר שנים. **ניכג** וירא יוסף לאפרים, בני שלשים; גם, בני מכיר בן-מנשה--ילדו, על-ברכי יוסף. **ניכד** ויאמר יוסף אל-אחיו, אנכי מת; ואלהים פקד יפקד אתכם, והעלה אתכם מן-הארץ הזאת, אל-הארץ, אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב. **ניכה** וישבע יוסף, את-בני ישראל לאמר: פקד יפקד אלהים אתכם, והעלתם את-עצמתי מזה. **ניכו** וימת יוסף, בן-מאה ועשר שנים; ויחנטו אתו, ויישם בארון במצרים. {ש}

\*\*\*\*\*

## ספר שמות

**אא** ואלה, שמות בני ישראל, הבאים, מצרימה: את יעקב, איש וביתו באו. **אב** ראובן שמעון, לוי ויהודה. **אג** יששכר זבולן, ובנימן. **אד** דן ונפתלי, גד ואשר. **אה** ויהי, כל-נפש יצאי ירה-יעקב--שבועים נפש; ויוסף, היה במצרים. **או** וימת יוסף וכל-אחיו, וכל הדור ההוא. **אז** ובני ישראל, פרו וישרצו וירבו ויעצמו--במאד מאד; ותמלא הארץ, אתם. {פ}

**אח** ויקם מלך-חדש, על-מצרים, אשר לא-ידע, את-יוסף. **אט** ויאמר, אל-עמו: הנה, עם בני ישראל--רב ועצום, ממנו. **אי** הבה נתחכמה, לו: פן-ירבה, והיה כי-תקראנה מלחמה ונוסף גם-הוא על-שנאינו, ונלחם-בנו, ועלה מן-הארץ. **איא** וישימו עליו שרי מסים, למען ענותו בסבלתם; ויבן ערי מסכנות, לפרעה--את-פתם, ואת-רעמסס. **איב** וכאשר יענו אתו, כן ירבה וכן יפרץ; ויקצו, מפני בני ישראל. **איג** ויעבדו מצרים את-בני ישראל, בפרך. **איד** וימרו את-חיייהם בעבדה קשה, בחמר ובלבנים, ובכל-עבדה, בשדה--את, כל-עבדתם, אשר-עבדו בהם, בפרך. **אטו** ויאמר מלך מצרים, למילדת העברית, אשר שם האחת שפרה, ושם השנית פועה. **אטז** ויאמר, בילדכן את-העבריות, וראיתן,

על-האבנים: אם-בן הוא והמתן אתו, ואם-בת הוא וחתו. **א**, יז ותיראן המילדת, את-האלהים, ולא עשו, כאשר דבר אליהן מלך מצרים; ותיחיון, את-הילדים. **א**, יח ויקרא מלך-מצרים, למילדת, ויאמר להן, מדוע עשיתן הדבר הזה; ותיחיון, את-הילדים. **א**, יט ותאמרן המילדת אל-פרעה, כי לא כנשים המצרית העברית: כי-חיות הנה, בטורם תבוא אלן המילדת וילדו. **א**, כ ויטב אלהים, למילדת; וירב העם ויעצמו, מאד. **א**, כא ויהי, כי-יראו המילדת את-האלהים; ויעש להם, בתים. **א**, כב ויצו פרעה, לכל-עמו לאמר: כל-הבן הילוד, היארה תשליכהו, וכל-הבת, תחיון. {פ}

**ב**, א וילך איש, מבית לוי; ויקח, את-בת-לוי. **ב**, ב ותהר האשה, ותלד בן; ותרא אתו כי-טוב הוא, ותצפנהו שלשה ירחים. **ב**, ג ולא-יכלה עוד, הצפינו, ותקח-לו תבת גמא, ותחמרה בחמר ובזפת; ותשם בה את-הילד, ותשם בסוף על-שפת היאר. **ב**, ד ותתצב אחתו, מרחק, לדעה, מה-יעשה לו. **ב**, ה ותרג בת-פרעה לרחץ על-היאר, ונערתייה הלכת על-יד היאר; ותרא את-התבה בתוך הסוף, ותשלח את-אמתה ותקחה. **ב**, ו ותפתח ותראהו את-הילד, והנה-נער בכה; ותחמל עליו--ותאמר, מילדי העברים זה. **ב**, ז ותאמר אחתו, אל-בת-פרעה, האלך וקראתי לך אשה מינקת, מן העברית; ותינק לה, את-הילד. **ב**, ח ותאמר-לה בת-פרעה, לך; ותלך, העלמה, ותקרא, את-אם הילד. **ב**, ט ותאמר לה בת-פרעה, הילכי את-הילד הזה והניקהו לי, ואני, אפן את-שכרך; ותקח האשה הילד, ותניקהו. **ב**, י ויגדל הילד, ותבאנה לבת-פרעה, והיה-לה, לבן; ותקרא שמו, משה, ותאמר, כי מן-המים משיתוהו. **ב**, יא ויהי בימים ההם, ויגדל משה ויצא אל-אחיו, וירא, בסבלתם; וירא איש מצרי, מכה איש-עברי מאחיו. **ב**, יב ויפן כה וכה, וירא כי אין איש; ויהי, את-המצרי, ויטמנהו, בחול. **ב**, יג ויצא ביום השני, והנה שני-אנשים עברים נצים; ויאמר, לרשע, למה תכה, רעך. **ב**, יד ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט, עלינו--הלהרגני אתה אמר, כאשר הרגת את-המצרי; וירא משה ויאמר, אכן נודע הדבר. **ב**, טו וישמע פרעה את-הדבר הזה, ויבקש להרג את-משה; ויברח משה מפני פרעה, וישב בארץ-מדן וישב על-הבאר. **ב**, טז ולכהן מדן, שבע בנות; ותבאנה ותדלנה, ותמלאנה את-הרהטים, להשקות, צאן אביהן. **ב**, יז ויבאו הרעים, ויגרשום; ויקם משה ויושען, וישק את-צאנם. **ב**, יח ותבאנה, אל-רעואל אביהן; ויאמר, מדוע מהרתן בא היום. **ב**, יט ותאמרן--איש מצרי, הצילנו מיד הרעים; וגם-דלה דלה לנו, וישק את-הצאן. **ב**, כ ויאמר אל-בנתיו, ואין; למה זה עזבתן את-האיש, קראן לו ויאכל לחם. **ב**, כא ויואל משה, לשבת את-האיש; ויתן את-צפרה בתו, למשה. **ב**, כב ותלד בן, ויקרא את-שמו גרשם: כי אמר--גר הייתי, בארץ נכריה. {פ}

**ב**, כג ויהי בימים הרבים ההם, וימת מלך מצרים, ויאנחו בני-ישראל מן-העבדה, ויזעקו; ותעל שועתם אל-האלהים, מן-העבדה. **ב**, כד וישמע אלהים, את-נאקתם; ויזכר אלהים את-בריתו, את-אברהם את-יצחק ואת-יעקב. **ב**, כה וירא אלהים, את-בני ישראל; וידע, אלהים. {ס} **ג**, א ומשה, היה רעה את-צאן יתרו חתנו--כהן מדן; וינהג את-הצאן אחר המדבר, ויבא אל-הר האלהים חרבה. **ג**, ב וירא מלאך יהוה אליו, בלבת-אש--מתוך הסנה; וירא, והנה הסנה בער באש, והסנה, איננו אכל. **ג**, ג ויאמר משה--אסרה נא ואראה, את-המראה הגדל הזה: מדוע, לא-יבער הסנה. **ג**, ד וירא יהוה, כי סר לראות; ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה, ויאמר משה משה--ויאמר הנני. **ג**, ה ויאמר, אל-תקרב הלם; של-נעליך, מעל רגליך--כי המקום אשר אתה עומד עליו, אדמת-קדש הוא. **ג**, ו ויאמר, אנכי אלהי אביך, אלהי אברהם אלהי יצחק, ואלהי יעקב; ויסתר משה, פניו, כי ירא, מהביט אל-האלהים. **ג**, ז ויאמר יהוה, ראה ראיתי את-עני עמי אשר במצרים; ואת-צעקתם שמעתי מפני נגשיו, כי ידעתי את-מכאביו. **ג**, ח וארד להצילו מיד מצרים, ולהעלותו מן-הארץ ההוא, אל-ארץ טובה ורחבה, אל-ארץ זבת חלב ודבש--אל-מקום הכנעני, והחתי, והעמרי והפרזי, והחיו והיבוסי. **ג**, ט ועתה, הנה צעקת בני-ישראל באה אלי; וגם-ראיתי, את-הלחץ, אשר מצרים, לחצים אתם. **ג**, י ועתה לכה, ואשלחך אל-פרעה; והוצא את-עמי בני-ישראל, ממצרים. **ג**, יא ויאמר משה, אל-האלהים, מי אנכי, כי אלך אל-פרעה; וכי אוציא את-בני ישראל, ממצרים. **ג**, יב ויאמר, כי-איהו עמך, וזה-לך האות, כי אנכי שלחתיך: בהוציאך את-העם, ממצרים, תעבדון את-האלהים, על החר הזה. **ג**, יג ויאמר משה אל-האלהים, הנה אנכי בא אל-בני ישראל, ואמרתי להם, אלהי אבותיכם שלחני אליכם; ואמר-לי מה-שמו, מה אמר אלהים. **ג**, יד ויאמר אלהים אל-משה, אהיה אשר אהיה; ויאמר, כה תאמר לבני ישראל, אהיה, שלחני אליכם. **ג**, טו ויאמר עוד אלהים אל-משה, כה-תאמר אל-בני ישראל, יהוה אלהי אבותיכם אלהי יצחק ואלהי יעקב, שלחני אליכם; וזה-שמי לעלם, וזה זכרי לדר דר. **ג**, טז לך ואספת את-זקני ישראל, ואמרת אלהים יהוה אלהי אבותיכם

נראה אלי, אלהי אברהם יצחק ויעקב, לאמר: פקד פקדתי אתכם, ואת-העשוי לכם במצרים. ג, יז ואמר, אעלה אתכם מעני מצרים, אל-ארץ הפנעני והחתי, והאמרי והפרזי והחוי והיבויס--אל-ארץ זבת חלב, ודבש. ג, יח ושמעו, לקלך; ובאת אתה וזקני ישראל אל-מלך מצרים, ואמרתם אליו יהוה אלהי העבריים נקרה עלינו, ועתה נלכה-נא דרך שלשת ימים במדבר, ונזבחה ליהוה אלהינו. ג, יט ואני ידעתי--כי לא-יתן אתכם מלך מצרים, להלך: ולא, ביד חזקה. ג, כ ושלחתי את-ידי, והפיתי את-מצרים, בכל נפלאתי, אשר אעשה בקרבן; ואחרי-כן, ישלח אתכם. ג, כא ונתתי את-חן העם-הזה, בעיני מצרים; והיה כי תלכו, לא תלכו ריקם. ג, כב ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה, כלי-כסף וכלי זהב ושמלת; ושמתם, על-בניכם ועל-בנותיכם, ונצלתם, את-מצרים. ד, א ויען משה, ויאמר, והן לא-יאמינו לי, ולא ישמעו בקלי: כי יאמרו, לא-נראה אליך יהוה. ד, ב ויאמר אליו יהוה, מזה (מה-זה) בידך; ויאמר, מטה. ד, ג ויאמר השליכוהו ארצה, וישלכוהו ארצה ויהי לנחש; וינס משה, מפניו. ד, ד ויאמר יהוה, אל-משה, שלח ידך, ואחז בזנבו; וישלח ידו ויחזק בו, ויהי למטה בכפו. ד, ה למען יאמינו, כי-נראה אליך יהוה אלהי אבתם: אלהי אברהם אלהי יצחק, ואלהי יעקב. ד, ו ויאמר יהוה לו עוד, הבא-נא ידך בחיקך, ויבא ידו, בחיקו; ויוצאה, והנה ידו מצרעת כשלג. ד, ז ויאמר, השב ידך אל-חיקך, וישב ידו, אל-חיקו; ויוצאה, מחיקו, והנה-שבה, כבשרו. ד, ח והיה, אם-לא יאמינו לך, ולא ישמעו, לקל האת הראשון--והאמינו, לקל האת האחרון. ד, ט והיה אם-לא יאמינו גם לשני האתות האלה, ולא ישמעון לקלך--ולקחת ממימי היאר, ושפכת היבשה; והיו המים אשר תקח מן-היאר, והיו לדם ביבשת. ד, י ויאמר משה אל-יהוה, בי אדני, לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם, גם מאז דברך אל-עבדך: כי כבד-פה וכבד לשון, אנכי. ד, יא ויאמר יהוה אליו, מי שם פה לאדם, או מי-ישום אלם, או חרש או פקח או עור--הלא אנכי, יהוה. ד, יב ועתה, לך; ואנכי אהיה עם-פיך, והוריתיך אשר תדבר. ד, יג ויאמר, בי אדני, שלח-נא, ביד-תשלח. ד, יד ויחר-אף יהוה במשה, ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי--ידעתי, כי-דבר ידבר הוא; וגם הנה-הוא יצא לקראתך, וראך ושמח בלבו. ד, טו ודברת אליו, ושמת את-הדברים בפיו; ואנכי, אהיה עם-פיך ועם-פיהו, והוריתי אתכם, את אשר תעשון. ד, טז ודבר-הוא לך, אל-העם; והיה הוא יהיה-לך לפה, ואתה תהיה-לו לאלהים. ד, יז ואת-המטה

הזה, תקח בידך, אשר תעשה-בו, את-האתות. {פ}

ד, יח וילך משה וישב אל-יתר חתנו, ויאמר לו אלכה נא ואשובה אל-אחי אשר-במצרים, ואראה, העודם חיים; ויאמר יתרו למשה, לך לשלום. ד, יט ויאמר יהוה אל-משה במדיו, לך שב מצרים: כי-מתו, כל-האנשים, המבקשים, את-נפשך. ד, כ ויקח משה את-אשתו ואת-בניו, וירכבם על-החמר, וישב, ארצה מצרים; ויקח משה את-מטה האלהים, בידו. ד, כא ויאמר יהוה, אל-משה, בלכתך לשוב מצרימה, ראה כל-המפיתים אשר-שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה; ואני אחזק את-לבבו, ולא ישלח את-העם. ד, כב ואמרת, אל-פרעה: כה אמר יהוה, בני בכרי ישראל. ד, כג ואמר אליך, שלח את-בני יעבדני, ותמאן, לשלח--הנה אנכי הרג, את-בנך בכרך. ד, כד ויהי בדרך, במלון; ויפגשוהו יהוה, ויבקש המיתו. ד, כה ותקח צפרה צר, ותכרת את-ערלת בנה, ותגע, לרגליו; ותאמר, כי חתן-דמים אתה לי. ד, כו ויירך, ממנו; אז, אמרה, חתן דמים, למולת. {פ}

ד, כז ויאמר יהוה אל-אהרן, לך לקראת משה המדבר; וילך, ויפגשוהו בחר האלהים--וישק-לו. ד, כח ויגד משה לאהרן, את כל-דברי יהוה אשר שלחו, ואת כל-האתות, אשר צוהו. ד, כט וילך משה, ואהרן; ויאספו, את-כל-זקני בני ישראל. ד, ל וידבר אהרן--את כל-הדברים, אשר-דבר יהוה אל-משה; ויעש האתות, לעיני העם. ד, לא ויאמן, העם; וישמעו כי-פקד יהוה את-בני ישראל, וכי ראה את-עניו, ויקדו, וישתחוו. ה, א ואחר, באו משה ואהרן, ויאמרו, אל-פרעה: כה-אמר יהוה, אלהי ישראל, שלח את-עמי, ויחגו לי במדבר. ה, ב ויאמר פרעה--מי יהוה אשר אשמע בקלו, לשלח את-ישראל: לא ידעתי את-יהוה, וגם את-ישראל לא אשלח. ה, ג ויאמרו, אלהי העברים נקרא עלינו; נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר, ונזבחה ליהוה אלהינו--פן-יפגענו, בדרך או בחרב. ה, ד ויאמר אלהם, מלך מצרים, למה משה ואהרן, תפריעו את-העם ממעשיו; לכו, לסבליתכם. ה, ה ויאמר פרעה, הן-רבים עתה עם הארץ; והשבתם אתם, מסבלתם. ה, ו ויצו פרעה, ביום ההוא, את-הנגשים בעם, ואת-שטריו לאמר. ה, ז לא תאספון לתת תבן לעם, ללבן הלבנים--כתמול שלשם: הם, ילכו, וקששו להם, תבן. ה, ח ואת-מתכנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם, תשימו עליהם--לא תגרעו, ממנו: כי-גרפים הם--על-כן הם צעקים לאמר, נלכה נזבחה לאלהינו. ה, ט תכבד העבדה על-האנשים, ויעשו-בה; ואל-ישעו, בדברי-שקר. ה, י ויצאו נגשי

הָעַם, וְשֹׁטְרָיו, וַיֹּאמְרוּ אֶל-הָעַם, לֵאמֹר: כֹּה אָמַר פְּרָעָה, אֵינִי נֹתֵן לָכֶם תְּבֹן. הֲיֵא אַתֶּם, לִכּוֹ קָחוּ לָכֶם תְּבֹן, מֵאֲשֶׁר, תִּמְצְאוּ: כִּי אֵין נִגְרַע מֵעֲבַדְתְּכֶם, דָּבָר. הֲיֵב וַיִּפֹּץ הָעַם, בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם, לִקְשֹׁשׁ קֹשׁ, לַתְּבֹן. הֲיֵיג וְהַנְּגָשִׁים, אָצִים לֵאמֹר: כָּלוּ מַעֲשֵׂיכֶם דְּבַר-יוֹם בְּיוֹמוֹ, כְּאֲשֶׁר בִּהְיוֹת הַתְּבֹן. הֲיֵיד וַיִּכּוּ, שֹׁטְרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר-שָׁמוּ עֲלֵהֶם, נִגְשֵׁי פְרָעָה לֵאמֹר: מִדּוּעַ לֹא כָלִיתֶם חֻקְכֶם לַלְבָן, כְּתִמּוֹל שְׁלֹשָׁם--גַּם-תִּמּוֹל, גַּם-הַיּוֹם. הֲיֵיטוּ וַיִּבְאוּ, שֹׁטְרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל, וַיַּעֲקֻוּ אֶל-פְּרָעָה, לֵאמֹר: לָמָּה תַעֲשֶׂה כֹה, לַעֲבָדֶיךָ. הֲיֵיטוּ תְבֹן, אֵין נֹתֵן לַעֲבָדֶיךָ, וּלְבָנִים אֲמָרִים לָנוּ, עֲשׂוּ; וְהִנֵּה עֲבָדֶיךָ מִכִּים, וְחֹטְאֵת עִמָּךְ. הֲיֵיז וַיֹּאמֶר נִרְפִים אַתֶּם, נִרְפִים; עַל-כֵּן אַתֶּם אֲמָרִים, נִלְכָּה נִזְבַּחָה לַיהוָה. הֲיֵיח וְעַתָּה לִכּוֹ עֲבָדוּ, וְתְבֹן לֹא-יִנָּתֵן לָכֶם; וְתִכֵּן לְבָנִים, תִּתְּנוּ. הֲיֵיט וַיִּרְאוּ שֹׁטְרֵי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל, אַתֶּם--בָּרַע לֵאמֹר: לֹא-תִגְרַעוּ מִלְּבַנֵּיכֶם, דְּבַר-יוֹם בְּיוֹמוֹ. הֲיֵיכ וַיִּפְגְּעוּ אֶת-מִשָּׁה וְאֶת-אֶהֱרֹן, נֹצְבִים לִקְרֹאתָם, בְּצִאתָם, מֵאֵת פְּרָעָה. הֲיֵיכָא וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם, יֵרָא יְהוָה עֲלֵיכֶם וַיִּשְׁפֹּט: אֲשֶׁר הִבְאִשְׁתֶּם אֶת-רִיחֹנוּ, בְּעֵינֵי פְרָעָה וּבְעֵינֵי עֲבָדָיו, לַתֵּת-חֶרֶב בְּיָדָם, לְהַרְגֵנוּ. הֲיֵיכָב וַיֵּשֶׁב מִשָּׁה אֶל-יְהוָה, וַיֹּאמֶר: אֲדֹנָי, לָמָּה הִרְעַתָּה לָעַם הַזֶּה--לָמָּה זֶה, שְׁלַחְתָּנִי. הֲיֵיכָג וּמֵאֵז בְּאֵתִי אֶל-פְּרָעָה, לְדַבֵּר בְּשִׁמְךָ, הִרַע, לָעַם הַזֶּה; וְהִצַּל לֹא-הִצַּלְתָּ, אֶת-עַמָּךְ. וַיֹּאמֶר יְהוָה, אֶל-מִשָּׁה, עַתָּה תִרְאֶה, אֲשֶׁר אַעֲשֶׂה לְפָרְעָה: כִּי בְיַד חֲזָקָה, יִשְׁלַחַם, וּבְיַד חֲזָקָה, יִגְרַשֵּׁם מֵאֶרְצוֹ. {ו}

וַיֵּב וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים, אֶל-מִשָּׁה; וַיֹּאמֶר אֵלָיו, אֲנִי יְהוָה. וַיֵּג וַיֹּרָא, אֶל-אַבְרָהָם אֶל-יִצְחָק וְאֶל-יַעֲקֹב--בְּאֵל שָׁדָי; וְשָׁמִי יְהוָה, לֹא נִוְדַעְתִּי לָהֶם. וַיֵּד וְגַם הִקְמַתִי אֶת-בְּרִיתִי אִתְּם, לַתֵּת לָהֶם אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן--אֵת אֶרֶץ מִגְרִיהֶם, אֲשֶׁר-גָּרוּ בָּהּ. וַיֵּה וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי, אֶת-נִאֻקַּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר מִצְרַיִם, מֵעֲבָדִים אִתְּם; וְאֶזְכֹּר, אֶת-בְּרִיתִי. וַיֵּו לֵכֵן אָמַר לְבְנֵי-יִשְׂרָאֵל, אֲנִי יְהוָה, וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלַת מִצְרַיִם, וְהִצַּלְתִּי אֶתְכֶם מֵעֲבַדְתָּם; וְגִאֲלַתִּי אֶתְכֶם בְּזְרוּעַ נְטוּיָה, וּבְשִׁפְטִים גְּדִלִים. וַיֵּז וְלִקְחַתִּי אֶתְכֶם לִי לָעַם, וְהִיִּיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים; וַיִּדַּעְתֶּם, כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, הַמוֹצִיא אֶתְכֶם, מִתַּחַת סִבְלוֹת מִצְרַיִם. וַיֵּח וְהִבְאִיתִי אֶתְכֶם, אֶל-הָאֶרֶץ, אֲשֶׁר נָשָׂאתִי אֶת-יָדִי, לַתֵּת אֹתָהּ לַיִּצְחָק וְלַיַּעֲקֹב; וְנָתַתִּי אֹתָהּ לָכֶם מוֹרָשָׁה, אֲנִי יְהוָה. וַיֵּט וַיְדַבֵּר מִשָּׁה כֵּן, אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל; וְלֹא שָׁמְעוּ, אֶל-מִשָּׁה, מִקֶּצֶר רוּחַ, וּמֵעֲבֹדָה קָשָׁה. {פ}

וַיֵּי וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מִשָּׁה לֵאמֹר. וַיֵּיָא בֹא דַבֵּר, אֶל-פְּרָעָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם; וַיִּשְׁלַח אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, מֵאֶרְצוֹ. וַיֵּיב וַיְדַבֵּר מִשָּׁה, לִפְנֵי יְהוָה לֵאמֹר: הֵן בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, לֹא-שָׁמְעוּ אֵלַי, וְאִיךָ יִשְׁמְעֵנִי פְרָעָה, וְאֲנִי עֶרְל שְׁפָתַיִם. {פ}

וַיֵּיג וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מִשָּׁה וְאֶל-אֶהֱרֹן, וַיִּצְוֶם אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֶל-פְּרָעָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם--לְהוֹצִיא אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. {ו} וַיֵּידָאֵלָה, רֹאשֵׁי בֵית-אֲבֹתָם: בְּנֵי רְאוּבֵן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל, חֲנוּךְ וּפְלֹוא חִצְרֹן וְכִרְמִי--אֵלָה, מִשְׁפַּחַת רְאוּבֵן. וַיֵּיטוּ וּבְנֵי שִׁמְעוֹן, יִמּוּאֵל וַיְמִין וְאֶהֱד וַיְכִין וְצֹחֵר, וְשָׂאוּל, בֶּן-הַכְּנַעֲנִית; אֵלָה, מִשְׁפַּחַת שִׁמְעוֹן. וַיֵּיטוּ וְאֵלָה שְׁמוֹת בְּנֵי-לֵוִי, לְתַלְדָּתָם--גֵּרְשׁוֹן, וְקָהֵת וּמֵרָרִי; וּשְׁנֵי חֲמִי לֵוִי, שִׁבְעַ וְשְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה. וַיֵּיז בְּנֵי גֵרְשׁוֹן לְבְנֵי וְשִׁמְעִי, לְמִשְׁפַּחַתָּם. וַיֵּיח וּבְנֵי קָהֵת--עֶמֶרָם וַיִּצְהָר, וְחִבְרוֹן וְעִדְיָאֵל; וּשְׁנֵי חֲמִי קָהֵת, שְׁלֹשׁ וְשְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה. וַיֵּיטוּ וּבְנֵי מֵרָרִי, מַחְלִי וּמוּוֹשִׁי; אֵלָה מִשְׁפַּחַת הַלֵּוִי, לְתַלְדָּתָם. וַיֵּיכ וַיִּקַּח עֶמֶרָם אֶת-יֹכְבֵּד דֹּדָתוֹ, לוֹ לְאִשָּׁה, וַתֵּלֶד לוֹ, אֶת-אֶהֱרֹן וְאֶת-מִשָּׁה; וּשְׁנֵי חֲמִי עֶמֶרָם, שִׁבְעַ וְשְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה. וַיֵּיכָא וּבְנֵי, יִצְהָר--קָרַח וְנֹפֶג, וְזָכָרִי. וַיֵּיכָב וּבְנֵי, עִדְיָאֵל--מִישָׁאֵל וְאַלְצָפֹן, וְסֹתָרִי. וַיֵּיכָג וַיִּקַּח אֶהֱרֹן אֶת-אֵלִישֶׁבַע בַּת-עַמִּינָדָב, אֲחוֹת נַחֲשׁוֹן--לוֹ לְאִשָּׁה; וַתֵּלֶד לוֹ, אֶת-נֹדֵב וְאֶת-אֲבִיהוּא, אֶת-אֶלְעָזָר, וְאֶת-אִיתָמָר. וַיֵּיכָד וּבְנֵי קָרַח, אֲסִיר וְאַלְקָנָה וְאַבְיָאָסָף; אֵלָה, מִשְׁפַּחַת הַקָּרָחִי. וַיֵּיכָה וְאֶלְעָזָר בֶּן-אֶהֱרֹן לָקַח-לוֹ מִבְּנוֹת פּוּטִיָּאֵל, לוֹ לְאִשָּׁה, וַתֵּלֶד לוֹ, אֶת-פִּינְחָס; אֵלָה, רֹאשֵׁי אֲבוֹת הַלְוִיִּם--לְמִשְׁפַּחַתָּם. וַיֵּיכָה הוּא אֶהֱרֹן, וּמִשָּׁה--אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה, לָהֶם, הוֹצִיאוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, עַל-צִבְאָתָם. וַיֵּיכָה הֵם, הַמִּדְבָּרִים אֶל-פְּרָעָה מֶלֶךְ-מִצְרַיִם, לְהוֹצִיא אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, מִמִּצְרַיִם; הוּא מִשָּׁה, וְאֶהֱרֹן. וַיֵּיכָה וַיְהִי, בְּיוֹם דָּבָר יְהוָה אֶל-מִשָּׁה--בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם. {ו} וַיֵּיכָט וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מִשָּׁה לֵאמֹר, אֲנִי יְהוָה; דַּבֵּר, אֶל-פְּרָעָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם, אֵת כָּל-אֲשֶׁר אֲנִי, דַּבֵּר אֵלָיךְ. וַיֵּיכָל וַיֹּאמֶר מִשָּׁה, לִפְנֵי יְהוָה: הֵן אֲנִי, עֶרְל שְׁפָתַיִם, וְאִיךָ, יִשְׁמַע אֵלַי פְּרָעָה. {פ}

וַיֵּיכָא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מִשָּׁה, רֹאֵה נִתְתִּיךָ אֱלֹהִים לְפָרְעָה; וְאֶהֱרֹן אַחִיךָ, יְהִיָּה נְבִיאָךְ. וַיֵּיכָב אֶת כָּל-אֲשֶׁר אֲצֻוֶּךָ; וְאֶהֱרֹן אַחִיךָ יְדַבֵּר אֶל-פְּרָעָה, וַיִּשְׁלַח אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרְצוֹ. וַיֵּיכָג וְאֲנִי אֶקְשֶׁה, אֶת-לֵב פְּרָעָה; וְהִרְבִּיתִי אֶת-אֶתְתִּי וְאֶת-מוֹפְתִי, בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם. וַיֵּיכָד וְלֹא-יִשְׁמַע אֶלְכֶם פְּרָעָה, וְנָתַתִּי אֶת-יָדִי בְּמִצְרַיִם; וְהוֹצֵאתִי אֶת-צִבְאָתִי אֶת-עַמִּי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל, מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, בְּשִׁפְטִים, גְּדִלִים. וַיֵּיכָה וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי-אֲנִי יְהוָה,

בְּנִטְתִּי אֶת-יָדִי עַל-מִצְרַיִם; וְהוֹצֵאתִי אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, מִתּוֹכָם. ז,ו וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה, וְאַהֲרֹן--כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתָם, כִּן עָשׂוּ. ז,ז וּמֹשֶׁה, בֶּן-שָׁמֹנִים שָׁנָה, וְאַהֲרֹן, בֶּן-שָׁלֹשׁ וּשְׁמֹנִים שָׁנָה--בַּדְּבָרָם, אֶל-פְּרָעָה. {פ}

ז,ח וַיֹּאמֶר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר. ז,ט כִּי יִדְבַר אֲלֵכֶם פְּרָעָה לֵאמֹר, תָּנוּ לָכֶם מוֹפֵת; וְאָמַרְתָּ אֶל-אַהֲרֹן, קַח אֶת-מִטָּה וְהִשְׁלַךְ לִפְנֵי-פְרָעָה--יְהִי לְתִנּוּן. ז,י וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן, אֶל-פְּרָעָה, וַיַּעַשׂוּ כֵן, כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה; וַיִּשְׁלַךְ אַהֲרֹן אֶת-מִטָּהוּ, לִפְנֵי פְרָעָה וּלְפָנֵי עֲבָדָיו--וַיְהִי לְתִנּוּן. ז,יא וַיִּקְרָא, גַּם-פְּרָעָה, לַחֲכָמִים, וּלְמַכְשָׁפִים; וַיַּעַשׂוּ גַם-הֵם חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם, בְּלִטְיָהֶם--כֵּן. ז,יב וַיִּשְׁלִיכוּ אִישׁ מִטָּהוּ, וַיְהִיו לְתִנּוּנִם; וַיִּבְלַע מִטָּה-אַהֲרֹן, אֶת-מִטָּתָם. ז,יג וַיַּחֲזֶק לֵב פְּרָעָה, וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם: כַּאֲשֶׁר, דִּבֶּר יְהוָה. {ס} ז,יד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, כְּבֹד לֵב פְּרָעָה; מֵאֵן, לְשַׁלַּח הָעָם. ז,טו לֶךְ אֶל-פְּרָעָה בְּבֹקֶר, הַנֶּה יֹצֵא הַמִּיָּמָה, וְנִצְבֶּתָ לִקְרָאתוֹ, עַל-שֹׁפֵת הַיָּאֵר; וְהַמִּטָּה אֲשֶׁר-נִהַפֵּךְ לִנְחָשׁ, תִּקַּח בְּיָדְךָ. ז,טז וְאָמַרְתָּ אֵלָיו, יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ לֵאמֹר, שְׁלַח אֶת-עַמִּי, וַיַּעֲבֹדֵנִי בַּמִּדְבָּר; וְהִנֵּה לֹא-שָׁמַעְתָּ, עַד-כֹּה. ז,יז כֹּה, אָמַר יְהוָה, בְּזֹאת תִּדְעֶה, כִּי אֲנִי יְהוָה: הִנֵּה אֲנִכִּי מִכָּה בַּמִּטָּה אֲשֶׁר-בְּיָדִי, עַל-הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר--וְנִהַפְּכוּ לָדָם. ז,יח וְהִדְּגָה אֲשֶׁר-בַּיָּאֵר תָּמוּת, וּבָאֵשׁ הַיָּאֵר; וְנָלְאוּ מִצְרַיִם, לְשִׁתּוֹת מַיִם מִן-הַיָּאֵר. {ס} ז,יט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, אָמַר אֶל-אַהֲרֹן קַח מִטָּה וְנִטָּה-יָדְךָ עַל-מִימֵי מִצְרַיִם עַל-נִהַרְתָּם עַל-יָאֲרֵיהֶם וְעַל-אֲגָמֵיהֶם וְעַל כָּל-מְקוֹה מִימֵיהֶם--וַיְהִיו-דָּם; וְהָיָה דָם בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם, וּבְעַצִּים וּבְאָבִינִים. ז,כ וַיַּעַשׂוּ כֵן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה, וַיָּרֶם בַּמִּטָּה וַיָּרֶךְ אֶת-הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר, לְעֵינֵי פְרָעָה, וּלְעֵינֵי עֲבָדָיו; וַיַּהֲפֹכוּ כָל-הַמַּיִם אֲשֶׁר-בַּיָּאֵר, לָדָם. ז,כא וְהִדְּגָה אֲשֶׁר-בַּיָּאֵר מֵתָה, וּבָאֵשׁ הַיָּאֵר, וְלֹא-יָכְלוּ מִצְרַיִם, לְשִׁתּוֹת מַיִם מִן-הַיָּאֵר; וַיְהִי הַדָּם, בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם. ז,כב וַיַּעַשׂוּ כֵן חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם, בְּלִטְיָהֶם; וַיַּחֲזֶק לֵב-פְּרָעָה וְלֹא-שָׁמַע אֲלֵהֶם, כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה. ז,כג וַיִּפֹּן פְּרָעָה, וַיָּבֹא אֶל-בֵּיתוֹ; וְלֹא-שָׁתָה לְבוֹ, גַּם-לְזֹאת. ז,כד וַיַּחֲפְרוּ כָל-מִצְרַיִם סָבִיבֵת הַיָּאֵר, מִיָּם לְשִׁתּוֹת: כִּי לֹא יָכְלוּ לְשִׁתּוֹת, מִמֵּימֵי הַיָּאֵר. ז,כה וַיִּמְלֹא, שִׁבְעַת יָמִים, אַחֲרֵי הַכּוֹת-יְהוָה, אֶת-הַיָּאֵר. {פ}

ז,כו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, בֹּא אֶל-פְּרָעָה; וְאָמַרְתָּ אֵלָיו, כֹּה אָמַר יְהוָה, שְׁלַח אֶת-עַמִּי, וַיַּעֲבֹדֵנִי. ז,כז וְאִם-מֵאֵן אַתָּה, לְשַׁלַּח: הִנֵּה אֲנִכִּי, נֹגֵף אֶת-כָּל-גְּבוּלְךָ--בַּצִּפְרָדַּעִים. ז,כח וְשָׂרֵץ הַיָּאֵר, צִפְרָדַּעִים, וְעָלוּ וַבָּאוּ בְּבֵיתְךָ, וּבַחֲדָר מִשְׁכְּבְּךָ וְעַל-מִטָּתְךָ; וּבְבֵית עֲבָדֶיךָ וּבְעַמֶּךָ, וּבְתַנּוּרֶיךָ וּבְמִשְׁאֲרוֹתֶיךָ. ז,כט וּבִכְהָ וּבְעַמֶּךָ, וּבְכָל-עֲבָדֶיךָ--יָעֻלוּ, הַצִּפְרָדַּעִים. ח,א וַיֹּאמֶר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה, אָמַר אֶל-אַהֲרֹן נִטָּה אֶת-יָדְךָ בַּמִּטָּה, עַל-הַנִּהַרְתָּ עַל-הַיָּאֲרִים וְעַל-הָאֲגָמִים; וְהָעַל אֶת-הַצִּפְרָדַּעִים, עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם. ח,ב וַיִּט אַהֲרֹן אֶת-יָדוֹ, עַל מִימֵי מִצְרַיִם; וְתַעֲלֶה, הַצִּפְרָדַּע, וְתִכַּס, אֶת-אֶרֶץ מִצְרַיִם. ח,ג וַיַּעַשׂוּ כֵן הַחֲרָטְמִים, בְּלִטְיָהֶם; וַיַּעֲלֶה אֶת-הַצִּפְרָדַּעִים, עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם. ח,ד וַיִּקְרָא פְרָעָה לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן, וַיֹּאמֶר הֲעֵתִירוּ אֶל-יְהוָה, וַיִּסֹּר הַצִּפְרָדַּעִים, מִמֶּנִּי וּמֵעַמִּי; וְאֲשַׁלַּחָה, אֶת-הָעָם, וַיִּזְבְּחוּ, לַיהוָה. ח,ה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְפְרָעָה, הֲתִפְאֵר עָלִי, לְמַתִּי אֲעֵתִיר לָךְ וּלְעַבְדֶּיךָ וּלְעַמֶּךָ, לְהַכְרִית הַצִּפְרָדַּעִים מִמֶּךָ וּמִבְּתֶיךָ: רַק בַּיָּאֵר, תִּשְׁאָרְנָה. ח,ו וַיֹּאמֶר, לְמַחֵר; וַיֹּאמֶר, כִּדְבָרְךָ--לִמְעַן תִּדְעֶה, כִּי-אֵין כִּיְהוָה אֱלֹהֵינוּ. ח,ז וְסָרוּ הַצִּפְרָדַּעִים, מִמֶּךָ וּמִבְּתֶיךָ, וּמִמִּצְבֵּיךָ, וּמִמִּצְבֵּיךָ: רַק בַּיָּאֵר, תִּשְׁאָרְנָה. ח,ח וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן, מֵעַם פְּרָעָה; וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה, עַל-דִּבְרֵי הַצִּפְרָדַּעִים אֲשֶׁר-שָׁם לְפְרָעָה. ח,ט וַיַּעַשׂ יְהוָה, כְּדִבְרֵי מֹשֶׁה; וַיָּמָתוּ, הַצִּפְרָדַּעִים, מִן-הַבָּתִּים מִן-הַחֲצֹרֹת, וּמִן-הַשְּׂדֹת. ח,י וַיִּצְבְּרוּ אֹתָם, חֲמָרִם חֲמָרִם; וְתִבְאֲשׁ, הָאֶרֶץ. ח,יא וַיָּרָא פְרָעָה, כִּי הִיָּתָה הָרוֹחָה, וְהִכְבִּד אֶת-לְבוֹ, וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם: כַּאֲשֶׁר, דִּבֶּר יְהוָה. {ס} ח,יב וַיֹּאמֶר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה, אָמַר אֶל-אַהֲרֹן, נִטָּה אֶת-מִטָּה וְהָרָא אֶת-עַפְרֵי הָאֶרֶץ; וְהָיָה לְכֹנֶם, בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם. ח,יג וַיַּעַשׂוּ כֵן, וַיִּט אַהֲרֹן אֶת-יָדוֹ בַּמִּטָּה וַיָּרָא אֶת-עַפְרֵי הָאֶרֶץ, וְהָיָה לְכֹנֶם, בְּאֲדָם וּבְבִהֵמָה: כָּל-עַפְרֵי הָאֶרֶץ הָיָה כֹנֶם, בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם. ח,יד וַיַּעַשׂוּ כֵן הַחֲרָטְמִים בְּלִטְיָהֶם לְהוֹצִיא אֶת-הַכֹּנֶם, וְלֹא יָכְלוּ; וְתָהִי, הַכֹּנֶם, בְּאֲדָם, וּבְבִהֵמָה. ח,טו וַיֹּאמְרוּ הַחֲרָטְמִים אֶל-פְּרָעָה, אֲצַבֵּעַ אֱלֹהִים הוּא; וַיַּחֲזֶק לֵב-פְּרָעָה וְלֹא-שָׁמַע אֲלֵהֶם, כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה. {ס} ח,טז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, הִשָּׁכֶם בְּבֹקֶר וְהִתִּיצַב לִפְנֵי פְרָעָה--הִנֵּה, יוֹצֵא הַמִּיָּמָה; וְאָמַרְתָּ אֵלָיו, כֹּה אָמַר יְהוָה, שְׁלַח עַמִּי, וַיַּעֲבֹדֵנִי. ח,יז כִּי אִם-אֵינְךָ, מְשַׁלַּח אֶת-עַמִּי--הִנֵּה מִשְׁלִיחַ בְּךָ וּבְעַבְדֶּיךָ וּבְעַמֶּךָ וּבְבִתֶּיךָ, אֶת-הָעֵרֶב; וּמָלְאוּ בְתֵי מִצְרַיִם, אֶת-הָעֵרֶב, וְגַם הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר-הֵם עָלֶיהָ. ח,יח וְהָפִלְתִּי בַיּוֹם הַהוּא אֶת-אֶרֶץ גִּשּׁוֹן, אֲשֶׁר עַמִּי עֲמִיד עָלֶיהָ, לְבִלְתִּי הָיוֹת-שָׁם, עֵרֶב--לִמְעַן תִּדְעֶה, כִּי אֲנִי יְהוָה בְּקִרְבֵּי הָאֶרֶץ. ח,יט וּשְׁמַתִּי פֶדֶת, בֵּין עַמִּי וּבֵין עַמֶּךָ; לְמַחֵר יְהִיָּה, הָאֵת הַזֶּה. ח,כ וַיַּעַשׂ יְהוָה, כֵּן, וַיָּבֹא עֵרֶב כְּבֹד, בֵּיתָה פְרָעָה וּבֵית עֲבָדָיו; וּבְכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם תִּשְׁחַת הָאֶרֶץ, מִפְּנֵי הָעֵרֶב. ח,כא וַיִּקְרָא פְרָעָה, אֶל-מֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן; וַיֹּאמֶר, לֹכֹ וּזְבַחוּ לַאלֹהִיכֶם--בְּאֶרֶץ. ח,כב וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, לֹא נִכּוֹן לַעֲשׂוֹת כֵּן, כִּי תוֹעֵבֶת מִצְרַיִם, נִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ: הֵן נִזְבַּח אֶת-תּוֹעֵבֶת מִצְרַיִם, לְעֵינֵיהֶם--וְלֹא יִסְקָלְנוּ. ח,כג דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים, נָלַךְ בַּמִּדְבָּר; וּזְבַחְנוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ,

כָּאֲשֶׁר יֹאמֶר אֱלֹהֵינוּ. **ח, כד** וַיֹּאמֶר פְּרָעָה, אֲנֹכִי אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וְזַבְחָתֶם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם בַּמִּדְבָּר--רַק הֲרֹחֵק לֹא-תִרְחִיקוּ, לָלֶכֶת; הֶעֱתִירוּ, בַּעֲדִי. **ח, כה** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, הִנֵּה אֲנֹכִי יוֹצֵא מֵעַמְּךָ וְהֶעֱתַרְתִּי אֶל-יְהוָה, וְסָר הָעָרֹב מִפְּרָעָה מֵעַבְדִּיו וּמֵעַמּוֹ, מִחֹר: **ר, ק**, אֶל-יֹסֵף פְּרָעָה הַתֵּל, לְבִלְתִּי שַׁלַּח אֶת-הָעָם, לְזַבֵּחַ לַיהוָה. **ח, כו** וַיֹּצֵא מֹשֶׁה, מֵעַם פְּרָעָה; וַיַּעֲתֶר, אֶל-יְהוָה. **ח, כז** וַיַּעַשׂ יְהוָה, כְּדִבְרֵי מֹשֶׁה, וַיִּסַּר הָעָרֹב, מִפְּרָעָה מֵעַבְדִּיו וּמֵעַמּוֹ: **לא נִשְׁאָר, אֶחָד. ח, כח** וַיִּכְבַּד פְּרָעָה אֶת-לְבוֹ, גַּם בַּפֶּעַם הַזֹּאת; וְלֹא שַׁלַּח, אֶת-הָעָם. {פ}

**ט, א** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, בֹּא אֶל-פְּרָעָה; וְדַבַּרְתָּ אֵלָיו, כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים, שַׁלַּח אֶת-עַמִּי, וַיַּעֲבֹדֵנִי. **ט, ב** כִּי אִם-מָאֵן אַתָּה, לְשַׁלַּח, וְעוֹדָה, מִחֲזִיק בָּם. **ט, ג** הִנֵּה יָד-יְהוָה הִוְיָה, בְּמִקְנֶךָ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה, בְּסוֹסִים בְּחֹמְרִים בְּגַמְלִים, בְּבָקָר וּבְצֹאן--דָּבָר, כְּכֹד מֵאֹד. **ט, ד** וְהִפְלָה יְהוָה--בֵּין מִקְנֶה יִשְׂרָאֵל, וּבֵין מִקְנֶה מִצְרַיִם; וְלֹא יָמוּת מִכָּל-לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל, דָּבָר. **ט, ה** וַיֵּשֶׁם יְהוָה, מוֹעֵד לֵאמֹר: **מִחֹר**, יַעֲשֶׂה יְהוָה הַדָּבָר הַזֶּה--בָּאָרֶץ. **ט, ו** וַיַּעַשׂ יְהוָה אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה, מִמִּחֲרָת, וַיָּמָת, כָּל מִקְנֶה מִצְרַיִם; וּמִמִּקְנֶה בְנֵי-יִשְׂרָאֵל, לֹא-מָת אֶחָד. **ט, ז** וַיִּשְׁלַח פְּרָעָה--וְהִנֵּה לֹא-מָת מִמִּקְנֶה יִשְׂרָאֵל, עַד-אֶחָד; וַיִּכְבַּד לֵב פְּרָעָה, וְלֹא שַׁלַּח אֶת-הָעָם. {פ}

**ט, ח** וַיֹּאמֶר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן, קָחוּ לָכֶם מְלֵא חֲפִינֵיכֶם, פִּיחַ כֶּבֶשׂ; וְזָרְקוּ מֹשֶׁה הַשְּׂמִימָה, לַעֲיֹנֵי פְרָעָה. **ט, ט** וְהָיָה לְאַבְקָה, עַל כָּל-אָרֶץ מִצְרַיִם; וְהָיָה עַל-הָאָדָם וְעַל-הַבְּהֵמָה, לְשָׁחִין פָּרוֹחַ אֲבַעֲבַעֲת--בְּכָל-אָרֶץ מִצְרַיִם. **ט, י** וַיִּקְחוּ אֶת-פִּיחַ הַכֶּבֶשׂ, וַיַּעֲמֵדּוּ לִפְנֵי פְרָעָה, וַיִּזְרֹק אֹתוֹ מֹשֶׁה, הַשְּׂמִימָה; וְהָיָה, שָׁחִין אֲבַעֲבַעֲת, פָּרוֹחַ, בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה. **ט, יא** וְלֹא-יָכְלוּ הַחֹרְטָמִים, לַעֲמֹד לִפְנֵי מֹשֶׁה--מִפְּנֵי הַשָּׁחִין: **כִּי-הָיָה הַשָּׁחִין, בַּחֲרָטְמָם וּבְכָל-מִצְרֵיָם. ט, יב** וַיַּחֲזֶק יְהוָה אֶת-לֵב פְּרָעָה, וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם: **כָּאֲשֶׁר דָּבָר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה. {ס}** **ט, יג** וַיֹּאמֶר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה, הִשָּׁכֶם בְּבָקָר, וְהִתְיַצַּב לִפְנֵי פְרָעָה; וְאָמַרְתָּ אֵלָיו, כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים, שַׁלַּח אֶת-עַמִּי, וַיַּעֲבֹדֵנִי. **ט, יד** כִּי בַּפֶּעַם הַזֹּאת, אֲנִי שַׁלַּח אֶת-כָּל-מִגְפְּתֵי אֶל-לִבְךָ, וּבַעֲבָדֶיךָ, וּבַעֲמָךְ--בַּעֲבוּר תִּדְעֵה, כִּי אֵין כָּמֹנִי בְּכָל-הָאָרֶץ. **ט, טו** כִּי עָתָה שְׁלַחְתִּי אֶת-יָדִי, וְאָךְ אוֹתָךְ וְאֶת-עַמְּךָ בַּדָּבָר; וְתִכְחַד, מִן-הָאָרֶץ. **ט, טז** וְאוֹלָם, בַּעֲבוּר זֹאת הָעֲמֻדָתִיךָ, בַּעֲבוּר, הָרֹאשֶׁתְךָ אֶת-כַּחֲסִי; וְלִמְעַן סֹפֵר שְׁמִי, בְּכָל-הָאָרֶץ. **ט, יז** עוֹדָה, מִסְתּוֹלָל בְּעַמִּי, לְבִלְתִּי, שְׁלַחְם. **ט, יח** הִנֵּנִי מִמְטִיר כֶּעָת מִחֹר, בְּרֹד כְּכֹד מֵאֹד, אֲשֶׁר לֹא-הָיָה כָמוֹהוּ בְּמִצְרַיִם, לְמֶן-הַיּוֹם הַזֶּה וְעַד-עָתָה. **ט, יט** וְעָתָה, שַׁלַּח הָעֵז אֶת-מִקְנֶךָ, וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר לָךְ, בַּשָּׂדֶה: **כָּל-הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה אֲשֶׁר-יִמְצָא בַּשָּׂדֶה, וְלֹא יֵאֲסֹף הַבֵּיתָה--וַיֵּרֶד עֲלֵהֶם הַבֶּרֶד, וַיָּמָתוּ. ט, כ** הִירָא אֶת-דָּבָר יְהוָה, מֵעַבְדֵי פְרָעָה--הַנִּיֵּס אֶת-עַבְדִּיו וְאֶת-מִקְנֶהוּ, אֶל-הַבְּתִים. **ט, כא** וְאֲשֶׁר לֹא-שָׁם לְבוֹ, אֶל-דָּבָר יְהוָה--וַיַּעֲזֹב אֶת-עַבְדִּיו וְאֶת-מִקְנֶהוּ, בַּשָּׂדֶה. {פ}

**ט, כב** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, נָטָה אֶת-יָדְךָ עַל-הַשָּׁמַיִם, וְהָיָה בָרֶד, בְּכָל-אָרֶץ מִצְרַיִם: **עַל-הָאָדָם וְעַל-הַבְּהֵמָה, וְעַל כָּל-עֹשֵׁב הַשָּׂדֶה--בָּאָרֶץ מִצְרַיִם. ט, כג** וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת-מִטָּהוּ, עַל-הַשָּׁמַיִם, וַיְהִי נָתַן קִלְת וּבָרֶד, וַתִּהְלֶךְ אֵשׁ אֲרָצָה; וַיִּמָּטֵר יְהוָה בָּרֶד, עַל-אָרֶץ מִצְרַיִם. **ט, כד** וְהָיָה בָרֶד--וְאֵשׁ, מִתְלַקַּחַת בְּתוֹךְ הַבָּרֶד: **כְּכֹד מֵאֹד--אֲשֶׁר לֹא-הָיָה כָמוֹהוּ בְּכָל-אָרֶץ מִצְרַיִם, מֵאֵז הָיְתָה לְגוֹי. ט, כה** וַיֵּךְ הַבָּרֶד בְּכָל-אָרֶץ מִצְרַיִם, אֶת כָּל-אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה, מֵאָדָם, וְעַד-בְּהֵמָה; וְאֵת כָּל-עֹשֵׁב הַשָּׂדֶה הִכָּה הַבָּרֶד, וְאֶת-כָּל-עֵץ הַשָּׂדֶה שָׁבַר. **ט, כו** רַק בָּאָרֶץ גֹּשֶׁן, אֲשֶׁר-שָׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל--לֹא הָיָה, בָּרֶד. **ט, כז** וַיִּשְׁלַח פְּרָעָה, וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן, וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם, חֲטָאתִי הַפֶּעַם: **יְהוָה, הַצַּדִּיק, וְאֲנִי וְעַמִּי, הָרָשָׁעִים. ט, כח** הֶעֱתִירוּ, אֶל-יְהוָה, וּרְבִי, מִהֵיטָב קִלְת אֱלֹהִים וּבָרֶד; וְאֲשַׁלַּח אֶתְכֶם, וְלֹא תִסָּפּוּן לַעֲמֹד. **ט, כט** וַיֹּאמֶר אֵלָיו, מֹשֶׁה, כִּצַּאתִי אֶת-הָעִיר, אֶפְרַשׁ אֶת-כַּפִּי אֶל-יְהוָה; הַקְּלוֹת יִחְדְּלוּ, וְהַבָּרֶד לֹא יִהְיֶה עוֹד, לִמְעַן תִּדְעֵה, כִּי לַיהוָה הָאָרֶץ. **ט, ל** וְאַתָּה, וַעֲבָדֶיךָ: **יְדַעְתִּי--כִּי טָרָם תִּירָאוּ, מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים. ט, לא** וְהַפְשַׁתָּה וְהַשְׁעַרְתָּ, נִכְתָּה: **כִּי הַשְׁעַרְתָּ אֲבִיב, וְהַפְשַׁתָּה גִבְעֹל. ט, לב** וְהַחֲטָה וְהַכְסִימָת, לֹא נָכוֹ: **כִּי אֶפִּילָת, הִנֵּה. ט, לג** וַיֹּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פְּרָעָה, אֶת-הָעִיר, וַיִּפְרֹשׁ כַּפּוֹ, אֶל-יְהוָה; וַיִּחְדְּלוּ הַקְּלוֹת וְהַבָּרֶד, וּמָטָר לֹא-נִתַּף אֲרָצָה. **ט, לד** וַיִּירָא פְרָעָה, כִּי-יִחְדַּל הַמָּטָר וְהַבָּרֶד וְהַקְּלוֹת--וַיִּסָּף לַחֲטָא; וַיִּכְבַּד לְבוֹ, הוּא וְעַבְדָּיו. **ט, לה** וַיַּחֲזֶק לֵב פְּרָעָה, וְלֹא שַׁלַּח אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: **כָּאֲשֶׁר דָּבָר יְהוָה, בְּיַד-מֹשֶׁה. {פ}**

## ספר שמות, פרק י'

י,א ויאמר יהוה אל-משה, בא אל-פרעה: כי-אני הכבדתי את-לבו, ואת-לב עבדיו, למען שתי אותתי אלה, בקרבו. י,ב ולמען תספר באזני בנך ובן-בנך, את אשר התעללתי במצרים, ואת-אותתי, אשר-שמתי בהם; וידעתם, כי-אני יהוה. י,ג ויבא משה ואהרן, אל-פרעה, ויאמרו אליו כה-אמר יהוה אלהי העברים, עד-מתי מאנת לענות מפני; שלח עמי, ויעבדני. י,ד כי אם-מאן אתה, לשלח את-עמי--הנני מביא מחר ארבה, בגבלך. י,ה וכסה את-עין הארץ, ולא יוכל לראת את-הארץ; ואכל את-יתר הפלטה, הנשארת לכם מן-הבדד, ואכל את-כל-העץ, הצמח לכם מן-השדה. י,ו ומלאו בתיך ובתי כל-עבדיך, ובתי כל-מצרים, אשר לא-ראו אבתיך ואבות אבתיך, מיום היותם על-האדמה עד היום הזה; ויפן ויצא, מעם פרעה. י,ז ויאמרו עבדי פרעה אליו, עד-מתי יהיה זה לנו למוקש--שלח את-האנשים, ויעבדו את-יהוה אלהיהם; הטרם תדע, כי אבדה מצרים. י,ח ויושב את-משה ואת-אהרן, אל-פרעה, ויאמר אלהם, לכו עבדו את-יהוה אלהיכם; מי ומי, ההלכים. י,ט ויאמר משה, בנערינו ובזקנינו נלך; בבנינו ובבנותנו בצאננו ובבקרנו, נלך--כי חג-יהוה, לנו. י,י ויאמר אלהם, יהי כן יהוה עמכם, כאשר אשלח אתכם, ואת-טפכם; ראו, כי רעה נגד פניכם. י,יא לא כן, לכו-נא הגברים ועבדו את-יהוה--כי אתה, אתם מבקשים; ויגרש אתם, מאת פני פרעה. {ס} י,יב ויאמר יהוה אל-משה, נטה ידך על-ארץ מצרים בארבה, ויעל, על-ארץ מצרים; ויאכל את-כל-עשב הארץ, את כל-אשר השאיר הבדד. י,יג ויט משה את-מטהו, על-ארץ מצרים, ויהוה נהג רוח-קדים בארץ, כל-היום ההוא וכל-הלילה; הבקר היה--ורוח הקדים, נשא את-הארבה. י,יד ויעל הארבה, על כל-ארץ מצרים, וינח, בכל גבול מצרים: כבד מאד--לפניו לא-היה כן ארבה כמותו, ואחריו לא יהיה-כן. י,טו ויכס את-עין כל-הארץ, ותחשך הארץ, ויאכל את-כל-עשב הארץ ואת כל-פרי העץ, אשר הותיר הבדד; ולא-נותר כל-ירק בעץ ובעשב השדה, בכל-ארץ מצרים. י,טז וימהר פרעה, לקרא למשה ולאהרן; ויאמר, חטאתי ליהוה אלהיכם--וילכם. י,יז ועתה, שא נא חטאתי אף הפעם, והעתירו, ליהוה אלהיכם; ויסר, מעלי, רק, את-המוות הזה. י,יח ויצא, מעם פרעה; ויעתר, אל-יהוה. י,יט ויהפך יהוה רוח-ים, חזק מאד, וישא את-הארבה, ויתקעהו ימה סוף: לא נשאר ארבה אחד, בכל גבול מצרים. י,כ ויחזק יהוה, את-לב פרעה; ולא שלח, את-בני ישראל. {פ}

י,כא ויאמר יהוה אל-משה, נטה ידך על-השמים, ויהי חשך, על-ארץ מצרים; וימש, חשך. י,כב ויט משה את-ידו, על-השמים; ויהי חשך-אפלה בכל-ארץ מצרים, שלשת ימים. י,כג לא-ראו איש את-אחיו, ולא-קמו איש מתחתיו--שלשת ימים; ולכל-בני ישראל היה אור, במושבתם. י,כד ויקרא פרעה אל-משה, ויאמר לכו עבדו את-יהוה--רק צאנכם ובקרכם, יצא: גם-טפכם, ילך עמכם. י,כה ויאמר משה, גם-אתה תתן בידינו זבחים ועלת; ועשינו, ליהוה אלהינו. י,כו וגם-מקננו ילך עמנו, לא תשאיר פרסה--כי ממנו נקח, לעבד את-יהוה אלהינו; ואנחנו לא-נדע, מה-נעבד את-יהוה, עד-באנו, שמה. י,כז ויחזק יהוה, את-לב פרעה; ולא אבה, לשלחם. י,כח ויאמר-לו פרעה, לך מעלי; השמר לך, אל-תסוף ראות פני--כי ביום ראיתך פני, תמות. י,כט ויאמר משה, כן דברת: לא-אסוף עוד, ראות פניך. {פ}

י,א ויאמר יהוה אל-משה, עוד נגע אחד אביא על-פרעה ועל-מצרים--אחרי-כן, ושלח אתכם מזה: כשלחו--כלה, גרש יגרש אתכם מזה. י,ב דבר-נא, באזני העם; וישאלו איש מאת רעהו, ואשה מאת רעותה, כלי-כסף, וכלי זהב. י,ג ויתן יהוה את-חן העם, בעיני מצרים; גם האיש משה, גדול מאד בארץ מצרים, בעיני עבדי-פרעה, ובעיני העם. {ס} י,ד ויאמר משה, כה אמר יהוה: כחצת הלילה, אני יוצא בתוך מצרים. י,ה וימת כל-בכור, בארץ מצרים--מבכור פרעה הישב על-כסאו, עד בכור השפחה אשר אחר החרים; וכל, בכור בהמה. י,ו והיתה צעקה גדולה, בכל-ארץ מצרים, אשר כמותו לא נהיתה, וכמותו לא תסף. י,ז ולכל בני ישראל, לא יחרץ-קלב לשנו, למאיש, ועד-בהמה--למען, תדעון, אשר יפלה יהוה, בין מצרים ובין ישראל. י,ח וירדו כל-עבדיך אלה אלי והשתחוו-לי לאמר, צא אתה וכל-העם אשר-ברגליך, ואחרי-כן, אצא; ויצא מעם-פרעה, בחר-אף. {ס} י,ט ויאמר יהוה אל-משה, לא-ישמע אליכם פרעה--למען רבות מופתי, בארץ מצרים. י,י ומשה ואהרן, עשו את-כל-המפתים האלה--לפני פרעה; ויחזק יהוה את-לב פרעה, ולא-שלח את-בני-ישראל מארצו. {ס} י,יא ויאמר יהוה אל-משה ואל-אהרן, בארץ מצרים לאמר. י,יב החדש הזה לכם, ראש חדשים: ראשון הוא לכם, לחדשי השנה. י,יג דברו, אל-כל-עדת ישראל לאמר, בעשר, לחדש הזה: ויקחו להם, איש ששה לבית-אבית--שה לבית. י,יד ואם-ימעט הבית, מהיות משה--ולקח הוא ושכנו הקרב אל-ביתו, במקסת נפש: איש לפי אכלו, תכסו על-השה. י,יב, שה תמים זכר בן-שנה, יהיה לכם; מן-הקבשים ומן-העזים, תקחו. י,יז והיה לכם

למשמרת, עד ארבעה עשר יום לחדש הזה; ושחטו אותו, כל קהל עדת-ישראל--בין הערבים. **יבז**, ולקחו, מן-הדם, ונתנו על-שתי המזוזות, ועל-המשקוף--על, הבתים, אשר-יאכלו אותו, בהם. **יבח**, ואכלו את-הבשר, בלילה הזה: צלי-אש ומצות, על-מרים יאכלהו. **יבט**, אל-תאכלו ממנו נא, ובשל מבשל במים: כי אם-צלי-אש, ראשו על-כרעיו ועל-קרבו. **יבי**, ולא-תותירו ממנו, עד-בקר; והנותר ממנו עד-בקר, באש תשרפו. **יב, יאוכה**, תאכלו אתו--מתניכם חגרים, נעליכם בגליכם ומקלכם בידכם; ואכלתם אתו בחפזון, פסח הוא ליהוה. **יב, יב** ועברתי בארץ-מצרים, בלילה הזה, והכיתי כל-בכור בארץ מצרים, מאדם ועד-בהמה; ובכל-אלהי מצרים אעשה שפטים, אני יהוה. **יביג**, והיה הדם לכם לאת, על הבתים אשר אתם שם, וראיתי את-הדם, ופסחתי עלכם; ולא-יהיה בכם נגף למשחית, בהכתי בארץ מצרים. **יב, יד** והיה היום הזה לכם לזכרון, וחסגתם אתו חג ליהוה: לדרתיכם, חקת עולם תחגוהו. **יב, טו** שבעת ימים, מצות תאכלו--אך ביום הראשון, תשביתו שאר מבתיכם: כי כל-אכל חמץ, ונקרתה הנפש ההוא מישראל--מיום הראשון, עד-יום השביעי. **יב, טז** וביום הראשון, מקרא-קדש, וביום השביעי, מקרא-קדש יהיה לכם: כל-מלאכה, לא-יעשה בהם--אך אשר יאכל לכל-נפש, הוא לבדו יעשה לכם. **יב, יז** ושמרתם, את-המצות, כי בעצם היום הזה, הוצאתי את-צבאותיכם מארץ מצרים; ושמרתם את-היום הזה, לדרתיכם--חקת עולם. **יב, יח** בראשן בארבעה עשר יום לחדש, בערב, תאכלו, מצת: עד יום האחד ועשרים, לחדש--בערב. **יב, יט** שבעת ימים--שאר, לא ימצא בבתיכם: כי כל-אכל מחמץ, ונקרתה הנפש ההוא מעדת ישראל--בגר, ובאזרח הארץ. **יב, כ** כל-מחמץ, לא תאכלו; בכל, מושבתיכם, תאכלו, מצות. {פ}

**יב, כא** ויקרא משה לכל-זקני ישראל, ויאמר אליהם: משכו, וקחו לכם צאן למשפחתיכם--ושחטו הפסח. **יב, כב**, ולקחתם אגדת אזוב, וטבלתם בדם אשר-בסוף, והגעתם אל-המשקוף ואל-שתי המזוזות, מן-הדם אשר בסוף; ואתם, לא תצאו איש מפתח-ביתו--עד-בקר. **יב, כג** ועבר יהוה, לנגף את-מצרים, וראה את-הדם על-המשקוף, ועל שתי המזוזות; ופסח יהוה, על-הפתח, ולא יתן המשחית, לבא אל-בתיכם לנגף. **יב, כד** ושמרתם, את-הדבר הזה, לחק-לך ולבניך, עד-עולם. **יב, כה** והיה כי-תבאו אל-הארץ, אשר יתן יהוה לכם--כאשר דבר; ושמרתם, את-העבדה הזאת. **יב, כו** והיה, כי-יאמרו אליכם בניכם: מה העבדה הזאת, לכם. **יב, כז** ואמרתם זבח-פסח הוא ליהוה, אשר פסח על-בתי בני-ישראל במצרים, בנגפו את-מצרים, ואת-בתינו הציל; ויקד העם, וישתחוו. **יב, כח** וילכו ויעשו, בני ישראל: כאשר צוה יהוה את-משה ואהרן, כן עשו. {ס} **יב, כט** והיה בחצי הלילה, ויהוה הכה כל-בכור בארץ מצרים, מבכור פרעה הישב על-כסאו, עד בכור השבי אשר בבית הבור; וכל, בכור בהמה. **יב, ל** ויקם פרעה לילה, הוא וכל-עבדיו וכל-מצרים, ויתהי צעקה גדלה, במצרים: כי-אין בית, אשר אין-שם מת. **יב, לא** ויקרא למשה ולאהרן לילה, ויאמר קומו צאו מתוך עמי--גם-אתם, גם-בני ישראל; ולכו עבדו את-יהוה, כדברכם. **יב, לב** גם-צאנכם גם-בקרכם קחו כאשר דברתם, ולכו; וברכתם, גם-אתי. **יב, לג** ותחזק מצרים על-העם, למחר לשלחם מן-הארץ: כי אמרו, כלנו מתים. **יב, לד** וישא העם את-בצקו, טרם יחמץ; משארתם צרת בשמלתם, על-שכמם. **יב, לה** ובני-ישראל עשו, כדבר משה; וישאלו, ממצרים, כלי-כסף וכלי זהב, ושמלת. **יב, לו** ויהוה נתן את-חן העם, בעיני מצרים--וישאלום; וינצלו, את-מצרים. {פ}

**יב, לז** ויסעו בני-ישראל מרעמסס, סכתה, כשש-מאות אלף רגלי הגברים, לבד מטף. **יב, לח** וגם-ערב רב, עלה אתם, וצאן ובקר, מקנה כבד מאד. **יב, לט** ויאפו את-הבצק אשר הוציאו ממצרים, עגת מצות--כי לא חמץ: כי-גרשו ממצרים, ולא יכלו להתמהמה, וגם-צדה, לא-עשו להם. **יב, מ** ומושב בני ישראל, אשר ישבו במצרים--שלישים שנה, וארבע מאות שנה. **יב, מא** והי, מקץ שלישים שנה, וארבע מאות, שנה; והי, בעצם היום הזה, יצאו כל-צבאות יהוה, מארץ מצרים. **יב, מב** ליל שמרים הוא ליהוה, להוציאם מארץ מצרים: הוא-הלילה הזה ליהוה, שמרים לכל-בני ישראל לדרתם. {פ}

**יב, מג** ויאמר יהוה אל-משה ואהרן, זאת חקת הפסח: כל-בן-נכר, לא-יאכל בו. **יב, מד** וכל-עבד איש, מקנת-כסף--ומלתה אותו, אז יאכל בו. **יב, מה** תושב ושכיר, לא-יאכל בו. **יב, מו** בבית אחד יאכל, לא-תוציא מן-הבית מן-הבשר חוצה; ועצם, לא תשברו בו. **יב, מז** כל-עדת ישראל, יעשו אותו. **יב, מח** וכי-יגור אתך גר, ועשה פסח ליהוה--המול לו כל-זכר ואז יקרב לעשתו, והיה כאזרח הארץ; וכל-ערל, לא-יאכל בו. **יב, מט** תורה אחת, יהיה לאזרח, ולגר, הגר בתוכם. **יב, נ** ויעשו, כל-בני ישראל: כאשר

צוה יהוה את-משה ואת-אהרן, כן עשו. {ס} **יב,נא** ויהי, בעצם היום הזה: הוציא יהוה את-בני ישראל, מארץ מצרים--על-צבאתם. {פ}

**יג,א** וידבר יהוה, אל-משה לאמר. **יג,ב** קדש-לי כל-בכור פטר כל-רחם, בבני ישראל--באדם, ובבהמה: לי, הוא. **יג,ג** ויאמר משה אל-העם, זכור את-היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים, כי בחזק יד, הוציא יהוה אתכם מזה; ולא יאכל, חמץ. **יג,ד** היום, אתם יצאים, בחדש, האביב. **יג,ה** והיה כי-יביאך יהוה אל-ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבوسی, אשר נשבע לאבתך לתת לך, ארץ זבת חלב, ודבש; ועבדת את-העבדה הזאת, בחדש הזה. **יג,ו** שבעת ימים, תאכל מצות; וביום, השביעי, חג, ליהוה. **יג,ז** מצות, יאכל, את, שבעת הימים; ולא-יראה לך חמץ, ולא-יראה לך שאר--בכל-גבלך. **יג,ח** והגדת לבנך, ביום ההוא לאמר: בעבור זה, עשה יהוה לי, בצאתי, ממצרים. **יג,ט** והיה לך לאות על-ידך, ולזכרון בין עיניך, למען תהיה תורת יהוה, בפיה: כי ביד חזקה, הוצאך יהוה ממצרים. **יג,י** ושמת את-החקה הזאת, למועדה, מימים, ימימה. {פ}

**יג,יא** והיה כי-יבאך יהוה, אל-ארץ הכנעני, כאשר נשבע לך, ולאבתך; ונתנה, לך. **יג,יב** והעברת כל-פטר-רחם, ליהוה; וכל-פטר שגר בהמה, אשר יהיה לך הזכרים--ליהוה. **יג,יג** וכל-פטר חמר תפדה בשה, ואם-לא תפדה וערפתו; וכל בכור אדם בבניך, תפדה. **יג,יד** והיה כי-ישאלך בנך, מחר--לאמר מה-זאת: ואמרת אליו--בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים, מבית עבדים. **יג,טו** ויהי, כי-הקשה פרעה לשלחנו, ויהרג יהוה כל-בכור בארץ מצרים, מבכר אדם ועד-בכור בהמה; על-כן אני זבח ליהוה, כל-פטר רחם הזכרים, וכל-בכור בני, אפדה. **יג,טז** והיה לאות על-ידך, ולטוטפת בין עיניך: כי בחזק יד, הוציאנו יהוה ממצרים. {ס} **יג,יז** ויהי, בשלח פרעה את-העם, ולא-נחם אלהים דרך ארץ פלשתים, כי קרוב הוא: כי אמר אלהים, פן-ינחם העם בראתם מלחמה--ושבו מצרימה. **יג,יח** ויסב אלהים את-העם דרך המדבר, ים-סוף; וחמשים עליו בני-ישראל, מארץ מצרים. **יג,יט** ויקח משה את-עצמות יוסף, עמו: כי השבע השביע את-בני ישראל, לאמר, פקד יפקד אלהים אתכם, והעליתם את-עצמותי מזה אתכם. **יג,כ** ויסעו, מסכת; ויחנו באתם, בקצה המדבר. **יג,כא** ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן, לנחתם הדרך, ולילה בעמוד אש, להאיר להם--ללכת, יומם ולילה. **יג,כב** לא-ימיש עמוד הענן, יומם, ועמוד האש, לילה--לפני, העם. {פ}

**יד,א** וידבר יהוה, אל-משה לאמר. **יד,ב** דבר, אל-בני ישראל, וישבו ויחנו לפני פי החירת, בין מגדל ובין הים: לפני בעל צפן, נכחו תחנו על-הים. **יד,ג** ואמר פרעה לבני ישראל, ובכים הם בארץ; סגר עליהם, המדבר. **יד,ד** וחזקתי את-לב-פרעה, וירדף אחריהם, ואפגדה בפרעה ובכל-חילו, וידעו מצרים כי-אני יהוה; ויעשו-כן. **יד,ה** ויגד למלך מצרים, כי ברח העם; ויהפך לבב פרעה ועבדיו, אל-העם, ויאמרו מה-זאת עשינו, כי-שלחנו את-ישראל מעבדנו. **יד,ו** ויאסר, את-רכבו; ואת-עמו, לקח עמו. **יד,ז** ויקח, שש-מאות רכב בחור, וכל, רכב מצרים; ושלשם, על-כלו. **יד,ח** ויחזק יהוה, את-לב פרעה מלך מצרים, וירדף, אחרי בני ישראל; ובני ישראל, יצאים ביד רמה. **יד,ט** וירדפו מצרים אחריהם, וישיגו אותם חנים על-הים, כל-סוס רכב פרעה, ופרשיו וחילו--על-פי, החירת, לפני, בעל צפן. **יד,י** ויפרעה, הקריב; וישאו בני-ישראל את-עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם, וייראו מאד, ויצעקו בני-ישראל, אל-יהוה. **יד,יא** ויאמרו, אל-משה, המבלי אין-קברים במצרים, לקחתנו למות במדבר: מה-זאת עשית לנו, להוציאנו ממצרים. **יד,יב** הלא-זה הדבר, אשר דברנו אליך במצרים לאמר, חדל ממנו, ונעבדה את-מצרים: כי טוב לנו עבד את-מצרים, ממתנו במדבר. **יד,יג** ויאמר משה אל-העם, אל-תיראו--התיצבו וראו את-ישועת יהוה, אשר-יעשה לכם היום: כי, אשר ראיתם את-מצרים היום--לא תספו לראתם עוד, עד-עולם. **יד,יד** יהוה, ילחם לכם; ואתם, תחראו. {פ}

**יד,טו** ויאמר יהוה אל-משה, מה-תצעק אלי; דבר אל-בני-ישראל, ויסעו. **יד,טז** ואתה הרים את-מטהך, ונטה את-ידך על-הים--ובקעהו; ויבאו בני-ישראל בתוך הים, ביבשה. **יד,יז** ואני, הנני מחזק את-לב מצרים, ויבאו, אחריהם; ואפגדה בפרעה ובכל-חילו, ברכבו ובפרשיו. **יד,יח** וידעו מצרים, כי-אני יהוה, בהכבדי בפרעה, ברכבו ובפרשיו. **יד,יט** ויסע מלאך האלהים, ההלך לפני מחנה ישראל, וילך, מאחריהם; ויסע עמוד הענן, מפניהם, ויעמד, מאחריהם. **יד,כ** ויבא בין מחנה מצרים, ובין מחנה ישראל, ויהי הענן והחשה, ויאר את-הלילה; ולא-קרב זה אל-זה, כל-הלילה. **יד,כא** ויט משה את-ידו, על-הים, ויולך יהוה את-הים ברוח קדים עזה כל-הלילה, וישם את-הים לחרבה; ויבקעו, המים. **יד,כב** ויבאו

בני-ישראל בתוך הים, בִּיבְשָׁה; וְהַמַּיִם לָהֶם חֹמֶה, מִימִינָם וּמִשְׁמָאלָם. **יד, כג** וַיִּרְדּוּ מִצְרַיִם, וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם--כָּל סוֹס פָּרָעָה, רָכְבוּ וּפָרָשָׁיו: אֶל-תּוֹךְ, הַיָּם. **יד, כד** וַיְהִי, בְּאַשְׁמֶרֶת הַבֹּקֶר, וַיִּשְׁקֹף יְהוָה אֶל-מַחֲנֵה מִצְרַיִם, בַּעֲמֹד אֵשׁ וָעָנָן; וַיַּהֲרֹם, אֶת מַחֲנֵה מִצְרַיִם. **יד, כה** וַיִּסַּר, אֶת אַפֵּן מִרְכַּבְתָּיו, וַיִּנְהֲגֵהוּ, בַּכִּבְדָּת; וַיֹּאמֶר מִצְרַיִם, אֲנוֹסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל--כִּי יְהוָה, נִלְחָם לָהֶם בַּמִּצְרַיִם. {פ}

**יד, כז** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, נָטָה אֶת-יָדְךָ עַל-הַיָּם; וַיֵּשְׁבוּ הַמַּיִם עַל-מִצְרַיִם, עַל-רָכְבוֹ וְעַל-פָּרָשָׁיו. **יד, כח** וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת-יָדוֹ עַל-הַיָּם, וַיֵּשֶׁב הַיָּם לַפְּנוֹת בִּקְרֹא לַאֲיֵתָנוּ, וּמִצְרַיִם, נָסִים לִקְרָאתוֹ; וַיִּנְעַר יְהוָה אֶת-מִצְרַיִם, בְּתוֹךְ הַיָּם. **יד, כח** וַיֵּשְׁבוּ הַמַּיִם, וַיִּכְסּוּ אֶת-הָרָקֶב וְאֶת-הַפָּרָשִׁים, לְכָל חֵיל פָּרָעָה, הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בָּיִם: לֹא-נִשְׁאָר בָּהֶם, עַד-אַחַד. **יד, כט** וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בִּיבְשָׁה, בְּתוֹךְ הַיָּם; וְהַמַּיִם לָהֶם חֹמֶה, מִימִינָם וּמִשְׁמָאלָם. **יד, ל** וַיֹּשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא, אֶת-יִשְׂרָאֵל--מִיַּד מִצְרַיִם; וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת-מִצְרַיִם, מֵת עַל-שַׁפַּת הַיָּם. **יד, לא** וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת-הַיָּד הַגְּדֹלָה, אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בַּמִּצְרַיִם, וַיֵּרָאוּ הָעָם, אֶת-יְהוָה; וַיֹּאמְינוּ, בַּיהוָה, וּבִמֹּשֶׁה, עַבְדּוֹ. {ר}{ש}

**טו, א** אַז יִשִּׁיר-מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת, לַיהוָה, וַיֹּאמְרוּ, {ר}

לֵאמֹר: {ס} אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי-גָאָה גָאָה, {ס} סוֹס {ר}

וּרְכָבוֹ רָמָה בָּיִם. {ס} **טו, ב** עֲזִי וְזַמְרַת יְהוָה, וַיְהִי-לִי {ר}

לִישׁוּעָה; {ס} זֶה אֵלִי וְאֲנוּהוּ, {ס} אֱלֹהֵי {ר}

אֲבִי וְאַרְמְמָנוּהוּ. {ס} **טו, ג** יְהוָה, אִישׁ מִלְחָמָה; יְהוָה, {ר}

שְׁמוֹ. {ס} **טו, ד** מִרְכַּבַּת פָּרָעָה וְחִילוֹ, יִרָה בָּיִם; {ס} וּמִבַּחַר {ר}

שְׁלִשִׁיו, טָבְעוּ בָּיִם-סוֹף. {ס} **טו, ה** תַּהֲמַת, יִכְסִּימוּ; יִרְדּוּ בַּמְצוּלֹת, כְּמוֹ- {ר}

אֲבִן. {ס} **טו, ו** יִמְיֹנֶךָ יְהוָה, נֶאֱדָרִי בַּכַּח; {ס} יִמְיֹנֶךָ {ר}

יְהוָה, תִּרְעֹץ אוֹיֵב. {ס} **טו, ז** וּבָרַב גְּאוּנֶךָ, תִּהְרַס {ר}

קָמִיךָ; {ס} תִּשְׁלַח, חֲרֹנֶךָ--יֹאכְלֵמוֹ, כֶּקֶשׁ. {ס} **טו, ח** וּבְרוּחַ {ר}

אֲפִיךָ נִעְרְמוּ מַיִם, {ס} נִצְבּוּ כְּמוֹ-נֵד {ר}

נָזְלִים; {ס} קָפְאוּ תַּהֲמַת, בְּלֵב-יָם. {ס} **טו, ט** אָמַר {ר}

אוֹיֵב אֶרְדֹּף אֲשִׁיג, {ס} אֲחַלֵּק שָׁלָל; תִּמְלֹאמוּ {ר}

נַפְשֵׁי-- {ס} אֲרִיק חֲרָבִי, תּוֹרִישְׁמוּ יָדִי. {ס} **טו, י** נִשְׁפֹּת {ר}

בְּרוּחֶךָ, כְּסֻמוֹ יָם; {ס} צָלְלוּ, כַּעֲפֹרֶת, בַּמַּיִם, {ר}

אֲדִירִים. {ס} **טו, יא** מִי-כִמְכָּה בָּאֵלִם יְהוָה, {ס} מִי {ר}

כִּמְכָּה נֶאֱדָר בַּקֶּדֶשׁ; {ס} נוֹרָא תַּהֲלֵת, עָשָׂה {ר}

פֶּלֶא. {ס} **טו, יב** נְטִית, יִמְיֹנֶךָ--תִּבְלַעְמוּ, אֶרֶץ. {ס} **טו, יג** נְחִית {ר}

בַּחֲסָדְךָ, עִם-זוֹ גְּאֻלָּתְךָ; {ס} נִהֲלֵת בַּעֲזָךָ, אֶל-נוֹה {ר}

קִדְשֶׁךָ. {ס} **טו, יד** שָׁמְעוּ עַמִּים, יִרְגְּזוּ; {ס} חֵיל {ר}

אֲחֻזָּה, יִשְׁבִּי פִלִּשְׁתִּי. {ס} **טו, טו** אַז נִבְהֲלוּ, אֱלוֹפֵי {ר}

אֲדוֹם-- {ס} אֵילֵי מוֹאָב, יֹאחֲזֵמוּ רַעַד; {ס} נִמְגּוּ, {ר}

כָּל יִשְׁבֵּי כְנָעַן. {ס} **טו, טז** תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה {ר}

וּפְחַד, {ס} בַּגְּדֵל זְרוּעֶךָ יִדְמוּ כְּאֲבִן: {ס} עַד- {ר}

יַעֲבֹר עִמָּךְ יְהוָה, {ס} עַד-יַעֲבֹר עִם-זוֹ {ר}

קִנִּיתִי. {ס} **טו, יז** תִּבְאָמוּ, וְתִטְעֵמוּ בְּהַר נַחֲלֹתֶךָ-- {ס} מָכוֹן {ר}

לִשְׁבֹּתְךָ פְּעֻלָּתְךָ, יְהוָה; {ס} מִקְדָּשְׁךָ, אֲדִנִּי כוֹנֵנוֹ {ר}

יָדֶיךָ. {ס} **טו, יח** יְהוָה יִמְלֹךְ, לְעֹלָם וָעֶד. {ס} **טו, יט** כִּי {ר}

כָּא סוֹס פָּרָעָה בִּרְכָבוֹ וּבַפָּרָשָׁיו, בָּיִם, {ס} וַיֵּשֶׁב יְהוָה עֲלֵיהֶם, {ר}

אֶת-מִי הַיָּם; {ס} וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בִּיבְשָׁה, בְּתוֹךְ הַיָּם. {ר}{ש}

**טו, כ** וַתִּקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה אַחֹת אֶהֱרֹן, אֶת-הַתֵּף--בַּיָּדָה; וַתִּצְאֵן כָּל-הַנָּשִׁים אַחֲרֶיהָ, בַּתִּפְּסִים וּבַמַּחֲלֹת.

**טו, כא** וַתַּעַן לָהֶם, מִרְיָם: שִׁירוּ לַיהוָה כִּי-גָאָה גָאָה, סוֹס וּרְכָבוֹ רָמָה בָּיִם. {ס} **טו, כב** וַיִּסַּע מֹשֶׁה

אֶת-יִשְׂרָאֵל מִיַּם-סוּף, וַיֵּצְאוּ אֶל-מִדְבַּר-שׁוּר; וַיִּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת-יָמִים בַּמִּדְבָּר, וְלֹא-מָצְאוּ מַיִם. **טו, כג** וַיָּבֹאוּ

מִרְתָּה--וְלֹא יָכְלוּ לִשְׁתֹּת מִיַּם מִמֶּרֶה, כִּי מָרִים הֵם; עַל-כֵּן קָרָא שְׁמָהּ, מִרְתָּה. **טו, כד** וַיִּלְנוּ הָעָם עַל-מֹשֶׁה

לאמר, מה-נשָׁתָה. **טו, כה** ויצַעַק אֶל-יְהוָה, ויִזְרְהוּ יְהוָה עֵץ, וישַׁלַּח אֶל-הַמַּיִם, ויִמְתְּקוּ הַמַּיִם; שָׁם שָׁם לוֹ חֶק וּמִשְׁפָּט, וְשָׁם נִסָּהוּ. **טו, כז** וַיֹּאמֶר אֶם-שָׁמוּעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, וְהִישָׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה, וְהֶאֱזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו, וְשִׁמְרַתְּ כָל-חֻקָּיו--כָּל-הַמַּחְלָה אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי בְּמִצְרַיִם, לֹא-אֲשִׁים עֲלֶיךָ, כִּי אֲנִי יְהוָה, רַפָּאָךְ. {ס}  
**טו, כז** וַיָּבֹאוּ אֵילָמָה--וְשָׁם שְׁתִּים עֶשְׂרֵה עִינֹת מַיִם, וְשִׁבְעִים תְּמָרִים; וַיַּחֲנוּ-שָׁם, עַל-הַמַּיִם. **טז, א** וַיִּסְעוּ, מֵאֵילָם, וַיָּבֹאוּ כָל-עֵדֶת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-מִדְבַּר-סִין, אֲשֶׁר בֵּין-אֵילָם וּבֵין סִינִי--בְּחֻמְשָׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי, לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. **טז, ב** וַיְלִינוּ (וַיִּלּוּנוּ) כָּל-עֵדֶת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, עַל-מֹשֶׁה וְעַל-אַהֲרֹן--בַּמִּדְבָּר. **טז, ג** וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, מִי-יִתֵּן מוֹתָנוּ בְּיַד-יְהוָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם, בְּשִׁבְתָּנוּ עַל-סִיר הַבָּשָׂר, בְּאֲכָלְנוּ לֶחֶם לִשְׁבַע: כִּי-הוֹצֵאתָם אֹתָנוּ אֶל-הַמִּדְבָּר הַזֶּה, לְהַמִּית אֶת-כָּל-הַקָּהָל הַזֶּה בָּרָעַב. {ס} **טז, ד** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, הֲנִי מִמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן-הַשָּׁמַיִם; וַיֵּצֵא הָעָם וּלְקֻטוֹ דָּבַר-יוֹם בְּיוֹמוֹ, לִמְעַן אֲנֹסֶנּוּ הִילָךְ בְּתוֹרַתִּי אִם-לֹא. **טז, ה** וְהָיָה בַּיּוֹם הַשֵּׁשִׁי, וְהָכִינוּ אֶת אֲשֶׁר-יִבְיֹאוּ; וְהָיָה מִשְׁנֶה, עַל אֲשֶׁר-יִלְקֻטוּ יוֹם יוֹם. **טז, ו** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן, אֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: עֲרֹב--וַיִּדְעָתֶם, כִּי יְהוָה הוֹצִיא אֹתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. **טז, ז** וּבִקֵּר, וַרְאִיתֶם אֶת-כְּבוֹד יְהוָה, בְּשִׁמְעוֹ אֶת-תַּלְנִתֵּיכֶם, עַל-יְהוָה; וְנָחֲנוּ מָה, כִּי תִלּוּנוּ (תִּלְיִנוּ) עָלֵינוּ. **טז, ח** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, בָּתַת יְהוָה לָכֶם בְּעֲרֹב בָּשָׂר לֶאֱכֹל וּלְחֶם בִּבְקָר לִשְׁבַע, בְּשִׁמְעַע יְהוָה אֶת-תַּלְנִתֵּיכֶם, אֲשֶׁר-אַתֶּם מְלִינִם עָלָיו; וְנָחֲנוּ מָה, לֹא-עָלֵינוּ תַּלְנִתֵּיכֶם כִּי עַל-יְהוָה. **טז, ט** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, אֶל-אַהֲרֹן, אָמַר אֶל-כָּל-עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, קִרְבוּ לִפְנֵי יְהוָה: כִּי שָׁמַע, אֶת תַּלְנִתֵּיכֶם. **טז, י** וַיְהִי, כַּדָּבַר אֲהֲרֹן אֶל-כָּל-עֵדֶת בְּנֵי-יִשְ�רָאֵל, וַיִּפְּנוּ, אֶל-הַמִּדְבָּר; וְהָיָה כְבוֹד יְהוָה, נִרְאָה בְּעֵינָיו. {פ}